

ΕΤΟΣ Δ΄.

Ἐκδόθητι
τῇ 11/18 καὶ 15/27
ἐκαστου μηνός.

Ἐν ΑΕΙΨΙΑ: τῇ 15/27 Ἀπριλίου 1885

Τιμὴ ἑτησία
προπληρομένη
εἰς χεῖρας.

Φυλάκ. 46.
Μάρκ. 85.
Ῥούβλ. 19.

ΑΡ. 96.

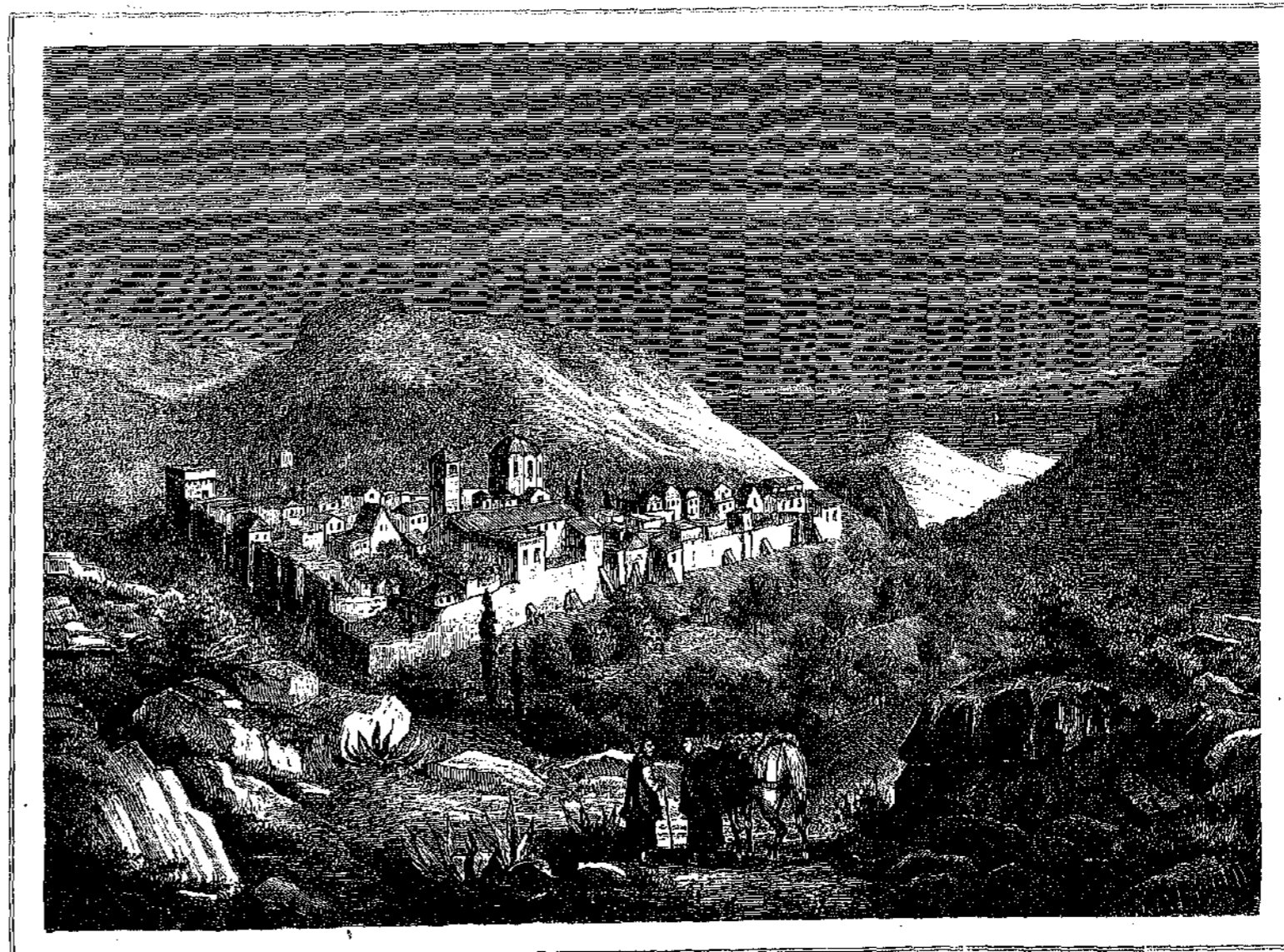
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ νῆσος Χίος (συνέχεια). — Περὶ τοῦ κλίματος τῶν ἐξελισσομένων ζώων (συνέ-
χεια). — Ἡ Λάραξ ἐν Κόπρῳ. — Περιήγησις Παρισίου καὶ τῆς Κασίτης
τῶν Ἰωδῶν (συνέχεια). — Μοῦσις· Βακχικόν. Λίθη. — Τὸ παντικόν τῆς Ἑλλάδος. —
Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Φάουστ. — Ἡ φρικώδης πύξ. Διήγησις (συνέχεια). — Ἡ ἐργασία

τῶν σφραγῶν. — Πηλογραφικά. — Διάφορα. — Λιθόγραφα καὶ λίσαι. — Γραμμα-
τοκωστία.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ νῆσος Χίος (ἡ Νέα Μονή). — Ἡ φώκη. — Ἡ Λάραξ ἐν Κόπρῳ. — Ὁ
μαζοσαγὸς μετὰ τῶν ἀλλοκῶν του. — Ὁ Ναυτοῦλον καὶ ὁ Goethe ἐν Ἐρφώρτῳ. —
Τὸ παντικόν τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ πόλις Σητυαρά. — Αἱ σφίρες.

Η ΝΗΣΟΣ ΧΙΟΣ (ἡ Νέα Μονή).

Η ΝΗΣΟΣ ΧΙΟΣ.

(Συνέχεια.)

ΝΑΧΥΡΩΝ τις ἐκ θρονιάδου καὶ βαδίζων παρὰ τὴν θάλασσαν, φθίνει εἰς τοὺς πρόποδας μεγάλου ὄρους, ὅστις ἐστὶν ἀπόστημα τοῦ ὄρους Αἴψου· τὸν ὄρον τοῦτον πρέπει νὰ διαβῆ τις ὑπὸ τὴν φάση εἰς τὸ ὄρειον τῆς νήσου μέρος· ἀλλ' εἰ καὶ καλὸν εἶναι εἶτε ἢ ἀφίην τὸ ζῶον νὰ εὐρήσῃ ἅψ' ἐκείνῳ τὴν ὄρον, εἶτε νὰ κατέλθῃ τοῦ ζώου καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας...

καὶ καλὸν εἶναι εἶτε ἢ ἀφίην τὸ ζῶον νὰ εὐρήσῃ ἅψ' ἐκείνῳ τὴν ὄρον, εἶτε νὰ κατέλθῃ τοῦ ζώου καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας...

καὶ καλὸν εἶναι εἶτε ἢ ἀφίην τὸ ζῶον νὰ εὐρήσῃ ἅψ' ἐκείνῳ τὴν ὄρον, εἶτε νὰ κατέλθῃ τοῦ ζώου καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας...

καὶ καλὸν εἶναι εἶτε ἢ ἀφίην τὸ ζῶον νὰ εὐρήσῃ ἅψ' ἐκείνῳ τὴν ὄρον, εἶτε νὰ κατέλθῃ τοῦ ζώου καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας...

καὶ καλὸν εἶναι εἶτε ἢ ἀφίην τὸ ζῶον νὰ εὐρήσῃ ἅψ' ἐκείνῳ τὴν ὄρον, εἶτε νὰ κατέλθῃ τοῦ ζώου καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ προχωρήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας...

*) Διασελιόπετρα κλοκωμένη.

καὶ μετὰ προθυμίας ἀσφαλτοῦνται εἰς τὰ γράμματα, παρέχοντες φωτῶνον διδασκαλίαν καὶ σεβαστῶν ἱερῶν. Φειδῶλοι μὲν γὰρ γλιστροῦντες καθύπευρον ἢ ἀπακτίστον ἐκὼν πλοῖα, δι' ἃν ἐκτελοῦσι τὴν ἀποστολήν. Αὐτοὶ καὶ οἱ Οἰνουσιῶται εἶναι οἱ μεταβαίνοντες εἰς Ἄγιον Ὅρος πρὸς μεταφορὰν ἐπιλοθράκων.

Ἀπέναντι σχεδὸν τῆς Καρδαμύλας κείται αἱ Οἰνουσιῶται νῆσοι, ἐνθα οἱ Καρδαμύλιται ἱεροῦσαν πρὸ παντὴκτοντα περίπου ἐτῶν ἀποικίαν. Σήμερον οἱ Οἰνουσιῶται ἀποτελοῦσι κοινότητα ἐξ ἐθνοθῶνται οἰκουνομένων. Οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν εἶναι ναυτικοὶ, ὑπάρχουσι ἑμῶς καὶ τινεσ ποιμένες. Τὸ ὄνομα Οἰνουσιῶται παράγεται ἐκ τοῦ οἴνου· σήμερον αἱ νῆσοι αὗται ὀλίγας μόνον ἔχουσι ἀμπελώνων. Ἐξακολουθοῦντες τὴν πορείαν μας φθάνομεν μετὰ δύο περίπου ὥρας εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην πόλιν Βολισσῶν, κατακομμένῳ σήμερον ὑπὸ τετρακοσίων ὡς ἕγχεστα οἰκουνομένων. Ἐνθαῦθα ὑπάρχει ἀκόμη καλῶς διατηρημένους πύργους τῶν Γενουσησίων μετὰ πολλὰ θωμάκια καὶ δεξιαμένα. Περὶ τὴν Βολισσῶν οἱ ἀγροὶ εἶναι καλῶς καλλιεργημένοι, παράγουσι δὲ ἐλαιάς, ἀμύγδαλα, σῆκα· ἐκτεταμένη γίνεται ἡ τῶν χοίρων κτηνοτροφία. Εἰπομεν ἄνωτέρω εἶναι ἐν Βολισσῶ ἐπιπολάζει ἡ λέπρα, ἥτις ἀποδοτέα εἰς τὴν κατάχρησιν τοῦ χοιρέτου κρέατος. Τινεσ τῶν Βολισσιῶν ἐπιποδοῦνται εἰς ἀισχρὴν ἐπάγγελμα· μεταβαίνουσι δηλ. εἰς Σμόρην καὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ προσκοινοῦνται τῶν ἀναγέρους καὶ ἀσθενείας, ἐπιβιβάζονται εἰς τὴν ἐπαιτείαν, δι' ἧς καταρθῶσαντες ἢ ἀπατήσονται τινεσ εὐπίστους ἐπιστρέφουσι εἰς τὴν πατρίδα των μετὰ τῶν διὰ τοιοῦτου ἐξουτελεστικῶ μέσου ἀποκτηθέντων χρημάτων, καὶ παρουσιάζονται ὡς ἄρχοντες.

Τὸ βορειο-δυτικὸν μέρος τῆς νήσου διασχίζεται ὑπὸ τῆς μικρᾶς σειρᾶς τῶν Ἀμασειῶν ὄρων. Τὰ τῆν Βολισσῶν περικυκλούμενα χωρία κείται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ὄρων τούτων καὶ εἶναι τὰ ἑξῆς:

Table with 2 columns: Name of the place and its distance from Bolissos. Includes locations like Σιδιρόδοντα, Ἀναβάτου, Κατάβασσις, Πισπηλιούδα, Ποταμιά, Παρπαριά, Τρόπαια, Ποραμιά, Μελανιά, Χάλανδρα, Κουρούνια, Κέραμος, Λεπτόποδα, Νένητα, Ἄγιον Γάλα, Βίχι, Ἀμάδες, Καμπιά, Σπαρτόντα, Φυτά.

Γενικὴ ἀπόψις τῶν ὄρειων χωρίων. — Τὰ πρότερον. Τὰ ἐπὶ τῶν πρὸς βορρᾶν κειμένων ὄρων χωρία κατοικοῦνται ὑπὸ ἀνθρώπων, ὧν ἡ γλῶσσα,

*) Κάβος Νικηάδος.

ἢ ἐνδομασία καὶ αὐτὰ τὰ ἔθνη διαφέρουσι ἀπὸ τῶν τῆς λοιπῆς νήσου. Καὶ ὅμοι καὶ εἰς τὰ ὄρεινά αὐτὰ μέρη ἐκλείπει ὁσημέραι ἢ ἐγχορῶν ἐνδομασία, ἀντικαθιστάμενη ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς στολῆς ἢ καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς. Ἡ χιὼν καλοῦται σχεδὸν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα τὸ Ἀμάνεια ὄρη· ἐπὶ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τοῦ ὑψηλοτέρου ὄρους, ἡ χιὼν μένει σχεδὸν καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἡ χώρα ἐν γένει περιθρύγγεται καλῶς, τὸ ἔδαφος εἶναι γόνιμον, ἀλλ' ἡ ἐλλείψις ὀδῶν ἐμποδίζει καὶ ἐνταῦθα τὸν πτωχὸν χωρῶν νὰ ἐπισημανθῆ τῆς γονιμότητος ταύτης, ἰδίως δευρὸν ὁ χειμῶν ἦναι πρόωρος. Εἰς τινε χωρία, εἰς Κουρούνια λ. χ. τρέφονται οἱ χοῖροι διὰ μῆλων, ἀγλάδων καὶ ἐλαῶν μὴ διατηρουμένων ὁπωρῶν, καὶ τοῦτο ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας. Αἱ ἄμπελοι εἶναι θαυμασταὶ καὶ παράγουσι τὸν γυναικῶν οἶνον τῆς Χίου, τὸν τοσοῦτον φημιόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· οὐστογῶς καὶ ἡ φολοξήρα ἐπεσεφόρη τὰς εὐδαίμονας ταύτας ἀμπελοῦς καὶ οὐκ ὀλίγην ἐπήνεργε καταστροφήν. Σικαί, ἀμυγδαλέα, ἐλαιαί, ὄρος παράγουσι ἀσθενέους τοὺς καρπούς καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ μέλους τούτου τῆς νήσου. Οἱ κάττοι καὶ τῶν ὄρειων χωρίων εἶναι φιλόξενοι, ἀλλ' ἀπαίδευτοι. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ ἡ θέα ἀπὸ τῆς νήσου εἶναι μαγευτικὴ· εἶναι ὡς ἀνοικτὸς γεωγραφικὸς χάρτης. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς ταύτης φαίνονται μεγάλοι τινεσ ὄγκοι λίθου, προαρχόμενοι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐκ τοῦ περιφύρου ναοῦ τοῦ Πελαϊνοῦ Διός.

Τὸ κέντρον τῆς νήσου. — Ἐκδρομὴ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Νέας Μονῆς καὶ εἰς τὸ χωρίον Ἀνζέζιτον.

Πρὸς ἐξακολουθεῖν τῆς ἀνὰ τὴν νήσον περιηγήσεως ὁρᾶται τις νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκεῖθεν νὰ διευθυνθῆ πρὸς νότον περιηγήσασθαι τὸν λόφον Τουρλίθων, καὶ λαμβάνων διεύθυνσιν πρὸς δυσμάς. Διαδᾶς τὸ πρῶτασιον Κερασογυρῆ*) καὶ τὸ ἑβραϊκὸν νεωροταπεινὸν παρακολουθεῖ λίθινον ὄρηγονοῦτον, ἕσπερ διοχετεύεται εἰς τὴν πόλιν τὰ ὕδατα τῆς πηγῆς Δαφνωῶν. Μετὰ πορείαν τριῶν τεσσάρων τῆς ὥρας φθάνει εἰς τοὺς μύλους κινουμένους διὰ τῶν ἐν χειμῶνι ἀφθόνων ὕδατων τῶν καταρχομένων ἐκ τῶν περὶ τὴν Νέαν Μονὴν καὶ τῶν Καρῶν ὕψωμάτων. Εἰς μικρὰν ἐκεῖθεν ἀπόστασιν εὐρίσκειται ὄρηγονοῦτον τῶν Γενουσησίων, ἀνακαινοσθὲν ἀσχετῶς, καὶ καλούμενον τῆς κήρης τὸ γεφύρι**. Ὀλίγην δὲ ἀνωτέρω φαίνονται δύο στήλαι σίτινες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑπεστήριζον ἀρχαιότερον τι καὶ μεγαλειότερον ὄρηγονοῦτον, κτισθὲν εἶτε παρὰ τῶν Ῥωμαίων. Κάτωθεν τῆς γεφύρας παρακολουθοῦμεν τὴν ἀτραπὸν τῆν ἄρουσαν εἰς Δαφνώνα. Ἡ ὁδὸς διέρχεται διὰ χώρας ἑτραῆς καὶ ἐν μέσῳ στενῶν κοιλιάδων. Ἐπὶ τῶν πέριτ ὀφίων φέσται ὄρητον ἰσχυρὸν, χρησιμεῖον εἰς βοσκὴν εἰς τὰ πρόβατα. Παρακολουθοῦντες τὴν ἀνωφερῆ καὶ περὶ τῆς ὀδῶν, ἐν ἧ ἀνὰ πᾶν ὄρημα ἢ ἡμίονος κινουνοῦνται νὰ πᾶσῃ, ἐρχόμεθα μετὰ μίαν περίπου ὥραν εἰς τὴν κορυφὴν λόφου, ἑσπερμένον διὰ πολλῶν ἐλαίων· ἐνταῦθεν ἡ ὁδὸς ἀκολουθεῖ εὐθείαν γραμμὴν πρὸς μετόχιον ἀνήγον εἰς τὴν μονὴν, ἢν προτιθέμεθα νὰ ἐπισκεφθῶμεν. Διάφοροι μοναχοί, οὗς συναντῶμεν, χαίρειτόνουν ἡμᾶς λίαν φιλοφρόνως. Διαβάτες μικρὰν γέφυραν ἀνερχόμεθα ἕτερον λόφον, καὶ μετὰ ἡμισέας ὥρας πορείαν εὐρισκόμεθα πρὸ τῆς ὕρας τοῦ μοναστηρίου Νέας Μονῆς**).

*) Κῆρας τῆς Χώρας — δηλ. ἄρουρ τῆς Πόλεως. **) Ὅρα τὴν εἰκόνα.

Ἡ ἀνάβασις εἶναι ἀρκούντως κοπιώδης. Τὸ μοναστήριον τῆς Νέας Μονῆς, τὸ πλουσιώτερον τῆς νήσου, ἐμοιάζει μακρόθεν πρὸς χωρίον ἠχορῶμενον*). Διὰ τῆς βορείου πόλης εἰσερχόμεθα ὑπὸ βορρᾶν στοῶν, δι' ἧς φθάνομεν εἰς τὴν αὐλήν τῆς μονῆς. Ἐν τῇ μέσῳ τῆς αὐλῆς εὐρίσκειται ἡ ἐκκλησία ἥτις καίτοι μικρὰ ἔχει πολλὴν τὴν πρωτοτυπίαν. Κίονες ἐκ μαρμάρου περικυκλοῦσιν αὐτήν· μωσαϊκά, περιστῶνται διαφόρους σκηνῶς τῆς Κατινῆς Διαθήκης κοσμοῦσι τοὺς θόλους, ὅστινες φέρουσι τὰ ἔγνη ἐμπρησμοῦ. Ἐκατέρωθεν τοῦ χοροῦ εὐρισκόμεθα δύο εἰκονοστάσια κομφοτάτης ἐργασίας. Ἡ μονὴ ἔχει ἐκατοντάδα δωμάτων ἢ καλλίων, κατακομμένων ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν μοναχῶν. Ὁ τετράγωνος πύργος, ὁ χρησιμεῖον ἄλλοτε ὡς εἰρκτή, εἶναι σήμερον εῤεῖται. Ἐν γένει δὲ πολλὰ τῶν ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ οἰκοδομηθῶν εἶναι ἐτοιμόρροποι, ἕσπερ φθαίεται εἰς ἀσύντακτον ἀμέλειαν, καθὼς τὰ εἰσοδήματα τῆς μονῆς δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητα ἀνερχόμενα εἰς εἴκοσι χιλιάδας φράγκων ἐτησίως. Τὰ κτήματα τῆς μονῆς ἐν Χίῳ, ἐν Βαβύλοις, Δαφνώνι, Χαλικίῳ, Καρδαμύλοις κτλ. ὡς καὶ ἐν Πάφῳ, τῇ ἑλληνικῇ νήσῳ, εἶναι ἀξίας δύο ἑκατομμυρίων φράγκων. Αἱ περὶ τὴν μονὴν γαῖαι καλλιεργουμέναι ὑπὸ τῶν μοναχῶν καὶ τινων λαϊκῶν συγγενῶν αὐτῶν. Τὸ καλλῆρομα τοῦτο ἡδύνατο ἢ ἀποθῆ λίαν εὐεργετικόν, ἀλλὰ δυστυχῶς λέπει ἢ δέουσα διεύθυνσις, καὶ μόνον μικρὰ τις συνδρομὴ παρέχεται ὑπ' αὐτῆς εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Χίου.**)

Ἡ μονὴ περιέχει ὡς ἕγχεστα 80 μοναχοὺς καὶ δοκίμους καὶ πολλοὺς ἄλλους λαϊκοὺς ὀνηρέτας· ἔχει δὲ καὶ σχολεῖον. Ἡ μονὴ ἐκτίσθη ἐν ἔτει 1040 διὰ τῆς αὐτοκρατορίας Ζωῆς καὶ τοῦ Κωνσταντινοῦ τοῦ Μονομάχου, καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μεγάλως ἔλαθε συνεσφορᾶς. Ἐν τοῖς ἀρχαίοις αὐτῆς εὐρισκόμεθα ἔγγραφα λίαν περιεργα περὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς καὶ τῶν ὑπὸ τινων Σουλτάνων χορηγηθέντων αὐτῇ προνομίων. Εἰς οὐδεμίαν γυναικίαν, οἰσοδύησται τάξους, ἐπετρέπεται ἢ εἰς τὴν μονὴν εἰσεῖσαι.

Τὰ ἄλλα μοναστήρια τῆς νήσου εἶναι Ὁ Ἅγιος Μηνᾶς παρὰ τὸ Νεοχώριον, ὅστις περιέχει μόνον δέκα μοναχοὺς. Ἡ μονὴ τοῦ Βρετοῦ παρὰ τὸ χωρίον Ἀρμόλια μὲ 6 μοναχοὺς. Οἱ ἄγιοι Ἀνάργυροι παρὰ τὰ Θημιανὰ. Τοῦ Στρηῆ Ἡ Ραῶση παρὰ τὴν Καλιμασιάν, μὲ 16 ὡς ἕγχεστα μοναχοὺς, τὸν Ρουζούνη καὶ ὁ προσήτης Ἥλιος.

Αἱ γυναίκες αἱ μὲν εἰσὶν αἱ ἑξῆς: Ἐν Καλιμασιᾷ μονὴ,**) περιλαμβάνουσα ἐκατὸν ὡς ἕγχεστα καλογριαῖς, ὧν ἕκαστὴ ἔχει τὸ μικρόν τῆς καλλίων. Συντηροῦνται διὰ τῶν χειροτεχνῶν καὶ διὰ ἐλεημοσύνης. Τὰ Χάλανδρα†) μετὰ Μυρμηγκί καὶ Αἰδέμης ἐνθα ζῶσι πενήκοντα καλογριαί, ἐν Κοινῆ††) δὲ εἰκοσι. Ἡ μονὴ τῶν Ταξίσαρχῶν †††) ἀριθμεῖ 48 καλογριαῖς, ἡ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου παρὰ τὸ Πυρλί 46.

*) Ἡ Νέα Μονὴ μετὰ τῆς ἀρχαιοτάτης αὐτῆς Ἐκκλησίας μεταβλήθη εἰς ἔδαφος σχεδὸν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ. **) Ἐπιστομην εἰς τὸν ἦδη ἀνεκθῆναι τὸν Οἰκουμένικόν ὄρον Ἰωακείμ τὸν Δ', τὸν ἐκ Χίου, ὅστις ἀποσταλεὶς πρὸ 4 ἐτῶν ἐς Χίον ὡς ἑταρχος ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὑπέβαλεν σχεδῶν περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς Νέας Μονῆς ἐπινοήσας καὶ κωνοπερὸν. †) Μονὴ καλῶς διοικομένη λαμπρὰν ἔδουα νὰ διατηρήσῃ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἱερατικῆς Συνοχῆς πρὸς μέρσων τοῦ οὐκ ἐσθλήρου κλήρου τῆς εὐσεβείας Χίου. ††) Ἐκ τῆς Θεοτόκου Πλακοδιώσεως. †††) Ἐπ' ὀνόματι τῆς βασίς Μαρτυρίας τῆς Χιοπολιτείας.

Αἱ τελευταῖαι αὗται μοναὶ κείται εἰς τὰ λεγόμενα Μαστιχογυρῶνα. Ἀπαρχόμενοι τῆς Νέας Μονῆς ἀναβαίνοντες τὸ ὄρος Προβατίαν, καὶ ἐκ τοῦ ὄρητου αὐτοῦ ὄροπαδίου, ἐκατὸν μέτρων ἀνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἔρχομεν ὄραν λαμπρὰν· πρὸς ἀνατολὰς ὁ πορθμὸς τῆς Χίου, ἡ ἀκτὴ τῆς Ἀσίας, αἱ νῆσοι καὶ πρὸς δυσμάς ὁ Ἀνάβατος, ἡ Βολισσὸς καὶ μακρότερον ἡ νῆσος Ψαρὰ. Κατερχόμενοι τοῦ ὄρους εὐρισκόμεθα ἐν κοιλιάδι εὐρυχώρῳ, καλῶς περιβεβλημένῳ, ἕπου θεοσινοῦται ποικιλία τινε προβάτων.

(Ἔσεται συνέχεια.)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝ ΖΩΩΝ.

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Χριστοῦ Ἐ. Κάλφου διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς.

(Μετὰ εἰκόνα, ἕρα σελ. 372.)

(Συνέχεια.)

ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΖΩΑ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ.

Ἡ Αὐστραλία δὲ, ἐνθα τὰ μεγάλα ζῶα σπανίζουσι, γίνεται ἡ ἐξέλιψις τινῶν ζῶων ἐπιπολιωτότερα, ἢ ἐν ταῖς μηθελείαις χώραις, ἐνθα τὰ ζῶα ἀφθονοῦσι. Ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα ζῶα εἰσὶν ὁ Μακρὸς Πους, ὁ κῶν Δίγγος, ὁ μαρσιποῦδης Κονοκέφαλος καὶ ὁ ἀρκυώδης Δασούρος. Ὁ μαρσιποῦδης κυνοκέφαλος ἡ μαρσιποῦδης λύκος (Thylacinus cynocephalus) καίπερ ἐπὶ τῆς Ταρμανίας καὶ τῆς χώρας Βανδιέμεν παμπλήθης ὧν ἀπειλοῦσθαι ὄμως ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαίου ἀποικισμοῦ αὐτέθι θλας εἰς τὰ ἐνδότερα. Ἐπίσης δὲ ὁ ἀρκυώδης δασούρος (Dasyurus ursinus), ὅστις κατ' ἀρχὰς αἰμαθῶρος λυμαινόμενος τοὺς ὀρθίνας τῶν ἀποίκων πράγματι παρεῖχεν αὐτοῖς, καταδιωχθεὶς μανιωδῶς ἔνεκα τούτου καὶ ἔνεκα τοῦ ἐθωδίου καὶ νοστήμου αὐτοῦ κρέατος ἐξηφανίσθη σήμερον ὀλοσχερῶς ἐν ταῖς πλείταις χώραις ἢ ἐφυγαδεύθη εἰς ἀπίστατα καὶ κρύφια ὄρεινά δάση. Οἱ λίαν δ' ἀτιμωμένους μακροπόδες (Känguruh) ὑποκείμενοι ἀπανταχοῦ, ἐνθα ὁ Εὐρωπαῖος συνήφης, τῆς μανιώδους σκληρῆ καὶ εὐτελεῖ καταδιώξει αὐτοὺς εὐρισκόμενοι σήμερον ἐν τοῖς ἥμισυ καταρχομένους ἢ ἀκατοικήτους μέρεσι τῆς χώρας. Ὁ κῶν Δίγγος (Ovis Dingo) ὁ ὧν ὁ ἀπηγριωμένος μολοσσός καὶ τὸ μόνον ἀρκυοκτικὸν ζῶον ἐν Αὐστραλίᾳ, κατοικεῖ μὲν καὶ σήμερον ἀκόμη ἀρκετὰ πολυαριθμῶς ἐν ἀπόσῃ τῇ ἡπείρῳ, ἀρχεται οὐχ ἕτερον ὄμως νὰ ἐλαττοῦται καὶ μέλλει μετ' ὀλίγον τέλει νὰ ἐκλείψῃ καταδιωκόμενος συστηματικῶς ὑπὸ τῶν ἀποίκων ὡς ὁ μόνος φοροπότης τῶν ποιμνίων αὐτῶν. Καὶ ὡς ὁ ἄγιος ἀρχαῖος κάτοικος τῆς χώρας ταύτης δεσπόζειται ὁσημέραι ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ, οὗτο ἐπίσης καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα ζῶα αὐτῆς μέλλουσι νὰ υποκλήσων ἐν θραχεῖ χρόνῳ τῇ ἐθνητικῆς αὐτοῖς διακεκμηρῶν πολιτισμῆ καὶ υποχωρήσων ἀπέναντι τοῦ ὑπὸ εὐνοϊκᾶς περιστάσεως ἐργουμένου ζῶου.

Ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς ἡγουμένοις μέχρι τοῦδε μόνον τῶν ἐξαλειφόμενων θηλαστικῶν ζῶων, ἢ ἐκείνων, ὧν ἡ ὑπαρξίς ἐπαπαλεῖται· ἀλλ' ὅμοι καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἐλευθερώτερον ἱσταιμένων πτηνῶν δὲν εἶναι παντάπασιν ἀπηλλαγμένη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐνταῦθα εὐρίσκειται ἐκείνα τῶν πτηνῶν ἀνημέστατα καταδιωκόμενα, ἅπερ ἰδίως τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπηλιότιαν ἐπιποτῶνται ἔνεκα τοῦ ἀπὸ τῶν ὄρειων καὶ λαμπρῶν πετρῶν αὐτῶν ἐπινομένου κρέατος, τοῦ ἐθωδίου κρέατος αὐτῶν, ἢ διότι ἔνεκα τοῦ κεκρυμμένου, προσεατικῶ καὶ θελοῦ θίου αὐτῶν δυσκόλους γίνονται λέα τῆς δυσκοιλίας ταύτης ἀγαπᾶντι κυνηγῆ, τοῦ ἕσπερ παρορμᾶ αὐτῶν ἰσχυρῶς πρὸς τὴν ὄραν αὐτῶν. Οἷσθεν δὲ ἐνονοῖται εἶτε ἐκείνα τὰ πτηνὰ εἰς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατασφύονται, ἅπερ μὴ δυνάμενα φύσει ὑψηλὰ νὰ περιπετῶνται, ἢ ἐνδικοπῶνται ἐν τοῖς ἀγροῖς ὡς γερατὰ ἢ ἐν τοῖς τῶν ἡπείρων ὕδασι ὡς λιμναῖα ἢ νηκτά.

Οἱ Ψιττακοὶ ἔνεκα τῆς τῶν χρωμάτων λαμπρότητος καὶ τῆς εὐτιμωσύσεως αὐτῶν προτιμῶνται τῶν λοιπῶν πτηνῶν, ἐξ ὧν τσαυτὰ ἀκατομήρια κατοικοῦσιν ἐν τοῖς τροπικοῖς θάσεσι, ὡστε οὐδεὶς λόγος ὄνταται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος περὶ ἐπιπολιωτῆς μειώσεως τῶν πλείστον ἐξ αὐτῶν. Καταδιώκονται δ' ἐκεῖ μόνον ἄρθρο, ἐνθα ὡς ὁ Κακάτους π. χ. ἐπιζήμιαι τῆ ἀγρότη γίνονται. Παρετρήθη ὅμοι ἐν τοῖς σημαντικῇ ἐλάττωσι τοῦ Καρολινεῖου Ψιττακοῦ (conurus carolinensis), ὅστις ἄλλοτε κατοικῶν ἐν τῇ πλείστῃ μέρει τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἐβλίπε σήμερον ἐν ταῖς πλείταις χώραις ὀλοσχερῶς ἔνεκα τῶν δινηκῶν κατ' αὐτοῦ διωγμῶν, καὶ μέλλει μετ' ὀλίγον νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς. Τῆν αὐτὴν δὲ τύχην θέλει ὑποστῆ ὄαττον ἢ ῥάδιον καὶ ἡ θούαλις (Melopsittacus undulatus) ἢ

ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΜΕΝΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ ΖΩΑ. Ἡ ἐλεφαντώδης φάκη (cystopora elephantina, ἕρα εἰκόνα), ἥτις ἐξ ἄλλοτε πολυ-

ρίθμους ἐφ' ἑλων τῶν νήσων τῆς δυτικῆς ἄκρας τῆς Ἀμερικῆς, ἐπὶ τῆς Ταρμανίας, Νέας Ζηλανδίας καὶ πολλῶν ἄλλων γειτνιαζουσῶν νήσων τοῦ μεγάλου Ἰωκανοῦ, καὶ ἦν παμπλήθῃ καὶ κατ' οἰκουνοῖας συνήγεται ἐν θάλαττι· ἢ μεταξὺ καλῶμεν κοιμωμένην, ἢ ἐπὶ ὕδατος ἄμμου ψυχρομένην ἢ ἀγεληθὸν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον ἢ καὶ ἀντιστρέφως μετοικοῦσαν, ἐξέλιπε σήμερον ἐξ ἑλων τῶν νήσων τούτων ἢ προσεγγίζει εἰς τὸν ἐξαφανισμὸν αὐτῆς. Οὐχὶ καλλίτερον δίσκονται καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ἐν βορρῇ, ὡς ὁ ἀνθρωπος μετὰ μανίας ἀπὸ αἰῶνων καταθρῆσται. Ὁ θαλάσσιος δὲ Γκπος (Trichechus rosalia), ὅστις κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους ἐν ταῖς παραλίαις τῆς Σικωτίας ἔζη, ἐν αἰς μέχρι τοῦ 16. αἰῶνος εὐρίσκειτο καὶ πρὸς ἐπὶ ἐπικινδύνου ἀγίνους συνεκροτοῦτο, ἀπειλοῦσθαι μακρότερον πρὸς τὰ θέρεια μέρη, εὐρισκόμενος σήμερον περὶ τὸν θέρειον πόλον ἐν ὕδασι κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἕτερον τοῖς πλείοις ἀπαστοῖς. Ὅτι δὲ προσεγγίσει ἢ ὀλοσχερῆς καταστροφή τῆς γροελλαντίτιδος φαλαίνης καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς ἐπίσταται, γίνεται ἡμῖν ὀλλον, ἐὰν ὅτ' ὄψει λαθόμεν τὰς κατ' ἔτος πρὸς ἄλλεσιαν αὐτῆς γινομένης παρουσίας, τὰ πολλὰ πρὸς ὄρητον καὶ πλοῖα, τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀλαίς, καὶ μέλλομεν εἶτε οἱ Ἀμερικανοὶ μόνον ἐν διαστήματι 38 ἐτῶν ἐξώγχεστα 290,000 φαλαίνων. Ὑπολείπεται ἐν τούτοις νὰ ἐπιζῶμεν εἶτε τὰ ἐνδιαφέροντα καὶ τῇ ἀνθρώπῳ θλίως ἀλλοτῇ ταῦτα ζῶα ὡς συντηρηθῶσιν εἰσὶ εἰς τὴν ζωὴν, ἐφ' ὅσον αἱ διαπᾶναι τῶν πρὸς ἄλλεσιαν αὐτῶν γινομένων ἐξαπλοῦσθαι δὲν ἀντισταθμίζονται διὰ τοῦ προσδοκωμένου ἐξ αὐτῶν κέρδους, τοῦ ἕσπερ ἀπὸ δύο ἦδη δεκτικηρίων συντέλεσεν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς κατ' αὐτῶν ἀλείας.

ΕΞΑΛΤΤΟΥΜ

κατά χιλιάδας διὰ βόργων συλλεθωμένη και άθρόως εις τας άγοράς έκτεθειμένη.

Τών θηροεπιτών άρέτων όν δάσκει ο άνθρωπος τσοστόν εύκόλως να δασπόση, βρον τών άρπακτικών ζώων, διότι τή πρώτα και δαιλά ειαι και έν κρυφία και δυσπροσίτοις φυλακίς κατοικοί και έντελέστερον έπιτανται και καταδιώκονται ούχι τσούτον συστηματικώς βρον τά θεώτερα. Μακροδός δέ καταδιώκεται ο άσπερία; (Asper falconarius), όστις μεγάλην ζημίαν τή άνθρώπων παρέχει. Όλοις έξιδιώθη έκ τών Γερμανικών και Λοσστριακών "Αλπεων ο γυπάετος (gyraetis barbatus), όστις όμοιος και σήμερον άκόμη εύρίσκεται έν τούτς ύρει τής Έλβετίας, Τρανσυλθανίας, έν τή Αζιαν και Πορτογαλίς, έν Κανιάσφ και έν τούτς Ασιατικίς ύψηλίς δάσσοι. Ησασίως έξηλεφθή έν πολλαίς χώραις τής Γερμανίας ο θία; (Uhu, Bubo ignivivus), τó δαιλόν τούτο πτηνόν, οδτινος μέλλει μετ' ού πολλή να παύση πλέον άντηχούσα ή μακράν έν τή δάσει άκουομένη και ιδιόζουσα φωνή αούτ' ή δούσα άφορμήν πρὸς τσοάστας ψήμας και μύθους.

Ενθ' τα πλείστα είδη έκ τών περιστέρων, ός ο άνθρωπος υπό τήν προστασίαν αούτ' άνέλαθε, πολλαπλασιάζονται πολλαχώς, μέλλει ή οίνας μύνη (Ektopistes Migratorius) να έκλειψή τέλιος έννεκα τού τσον δεινώς έκτελουμένου κατ'

τοστο έπρεπε πρὸ πολλού ήδη να ή έξηλειμμένον, άν και, ός ύπελόγησαν, μία τσοιάτη μετανάστευσις οινάδων σύγκεται εξ άνός διασκατομμυρίου, έκαστὸν δέκα πέντε εκατομμυρίων και έκαστὸν τριάκοντα εξ χιλιάδων. Και μολοντοστο θλάπται πολύ περισσότερο τήν οινάδα ή διεηκώς προβαίνουσα άραισίς τών δασών, ής

αισθήμασιν. Η θέα τής πόλεως έκτεινομένης επί τής παραλίης είναι άραιοτάτη, και αι οίκια κομψά και χαρίεσσα άπαστρέπτοιον υπό τόν κυανοῦν έκαινον οδρανόν, όστις προσειδίξ εις τήν άμυγλιαν πατριδα τής θεάς τού Έρωτος.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΚΑΣΜΙΡΗΝ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ.

(Συνέχεια.)

Τήν 9 τής έσπέρας έφθάσαμεν εις Μουνοση-Βάχ, ήτοι τόν κήπον τών διερμηγέων, άραιαν έπαυλιν ήν ο ήγεμόν τής Κασμίρης θέτει συνήθως εις τήν διάθεσιν τών ευρωπαϊών περιηγητών, και ήτις κείται εις μικράν άπό τής πόλεως άπόστασιν. Άνοιχθείσης τής ύρας τής έπαύλας εισήλθομεν εις ισόγειον πάτωμα, όθεν άνέβημεν εις τó άνω πάτωμα, συγκείμενον εκ μεγάλης αίσούσης και δύο μικροτέρων, παραπλευρών δωματίων. Τα έπιπλα τών δωματίων τούτων ούτε πολλά είναι ούτε πλούσια· εκ τού προχείρου μās έφερον δύο μικράς κλίνας και τράπεζαν. Ο κ. Κλάρκ έτοποθετή ή εις τó κάτω πάτωμα. Ότε έτοιμαζόμεθα να διέλθωμεν νύκτα ήσυχον και αναπαυτικήν, αίζνης, άγνωσ αν έννεκα τού κόπου τής ύδοιπορίας ή έννεκα τού ήλιου, ο σόζυγός μου καταλήψθη υπό σφοδράς κεφαλαλγίας, και έγω

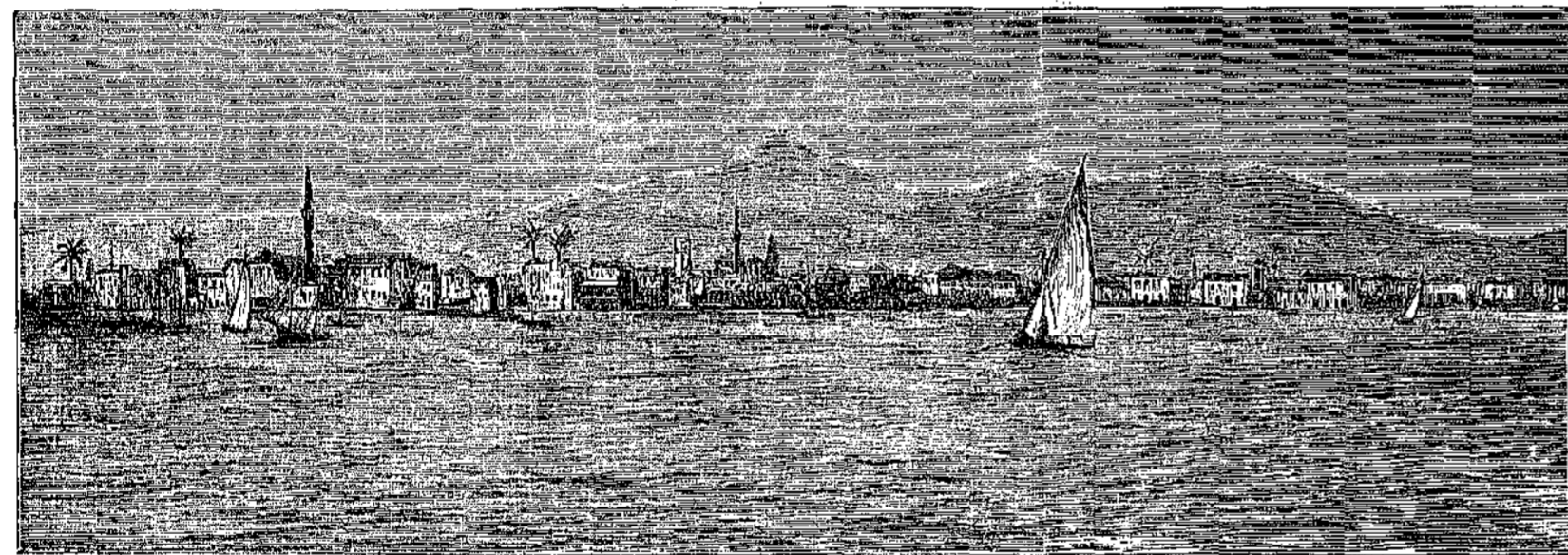

Η ΦΩΚΗ.

επί τέλους γενήσεται αούτη ήμισ, ή ή άνωτέρω μνημονουθείσα φθορά.

(Επίται τó τέλιος.)

δύο μικράς κλίνας και τράπεζαν. Ο κ. Κλάρκ έτοποθετή ή εις τó κάτω πάτωμα. Ότε έτοιμαζόμεθα να διέλθωμεν νύκτα ήσυχον και αναπαυτικήν, αίζνης, άγνωσ αν έννεκα τού κόπου τής ύδοιπορίας ή έννεκα τού ήλιου, ο σόζυγός μου καταλήψθη υπό σφοδράς κεφαλαλγίας, και έγω

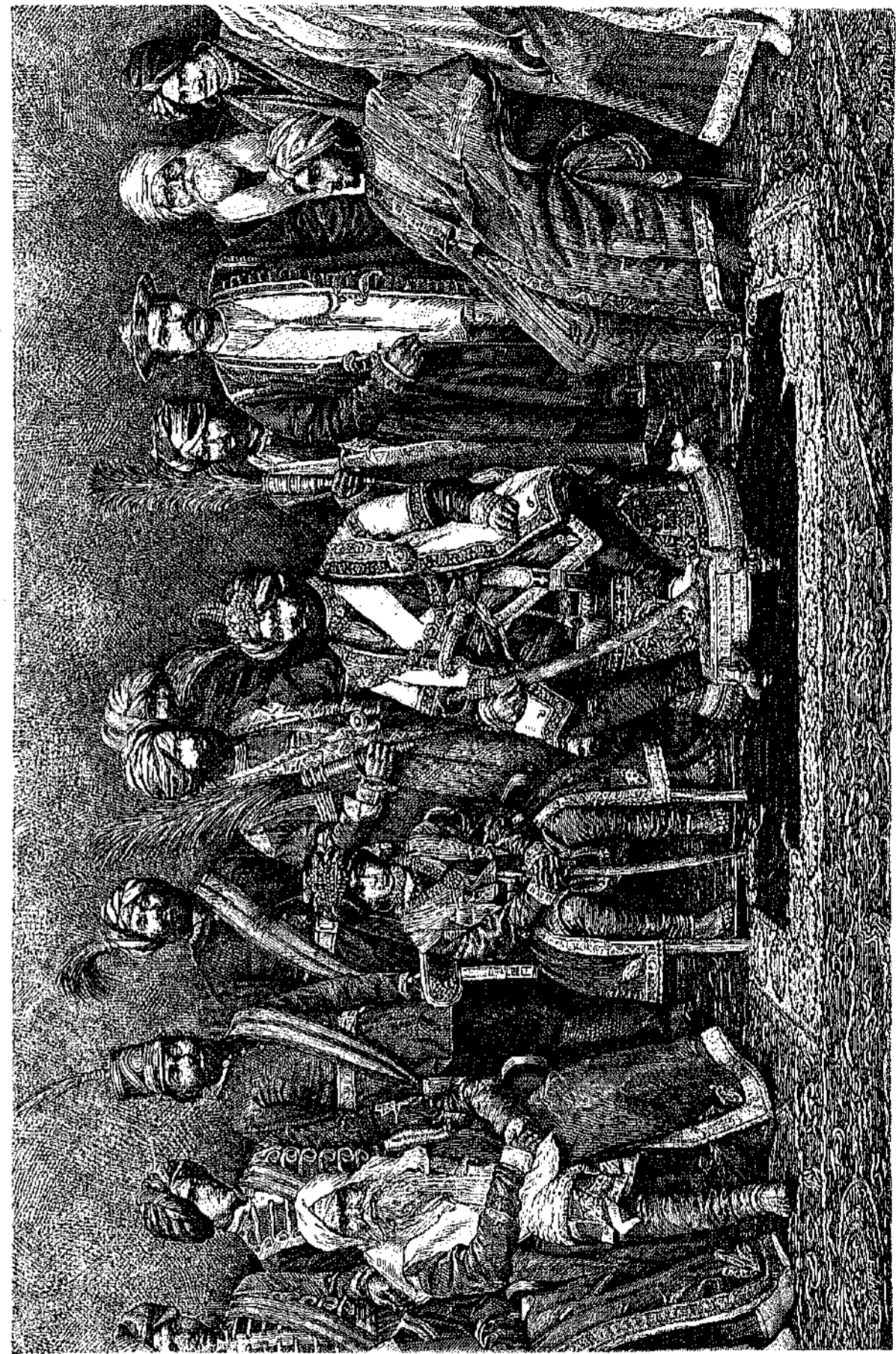
Η ΛΑΡΝΑΞ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

αούτης διομήου. Έάν αναγνώση τις περί τών σφαγών τών οινάδων τών κατά τήν μετανάστευσιν αούτων έν τούτς τόποις τής έγκαταστάσεως και έπιούσεως αούτων έκτελουμένων, λάθη προσέτι υπ' ήθει τά άπειρα άρπακτικά όρνεα και ζώα, άπαρ λυμαινόνται αούτς μεταναστασούσας, τας τών ουδιν άγέλας, αίναις άγονται πρὸς λιπαροδν δι' αούτων, ειτα τά μεγάλα πλοία, άπαρ δι' αούτων κερφονομένων ύπερφορρόνονται, τούς άπειρους άνθρώπους, οίναις προμηθεύονται αούτς τεταρταχιμμένες δι' έλιον τόν χειμώνα και τέλιος τήν καταστρεπτικήν ταύτην έργασίαν τήν άπό πολλού χρόνου διαρκούσαν, οά κιατεύση ότι τó πτηνόν

Η ΛΑΡΝΑΞ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Η πόλις Λάρναξ έν Κύπρω, τó άρχαϊον Κίτιον παρὰ τó δρμάτιον άρωτήριον, κείται εις άπόστασιν 30 χιλιομέτρων άπό τής Λευκωσίας, τής πρωτεύουσης τής νήσου. Περιέχει ή πόλις σήμερον περί τας εξ χιλιάδας κατοίκων και είναι έδρα μητροπόλιτου, τού Αγίου Κιτίου. Υπάρχουσι ένταύθα διάφορα προίνετα και έμπορικά καταστήματα άξια λόγου, άνήκοντα τó πλείστον εις Έλληνας, άνδρας δραστηρίους και έπιχειρηματίας, διακρινομένους επί εφούξια και επί άγνοτάτοις πατριωτικίς

δὲ περιποιομένη αούτων ήσθάνθην ήγος, τσοούτον ισχυρόν, όστε ήναγκάσθη να κατακλινηθῶ. Οβτω διήλθομεν τήν νύκτα εκείνην· τήν πρωίαν καταλήψθην υπό αφόδου ένρωτος, μεθ' ή πάλιν έπήλθε ήγος, και δέν ήδονόμην να έγερθῶ τής κλίνης. Ο σόζυγός μου θλέπων με πάχουσαν έξήλθεν εις αναζητησιν ιατροῦ, όστις, έλθόν έθεθείωσε μάν δει ή άδιαθεσία μου δέν ήτο σοβαρά, άλλ' δει άνάγκη ήτο να περισταλή ο παρετός έννεκα τής ύρας τού έτους. Έν Σριναγάρ οι μήνης τού Αύγουστου και τού Σεπτεμβρίου είναι οι μήνες τών κυρετών. Ίσχυρά όδους κινίης μ' έθεράπευσεν. Εύτόχημα ήτο δει έννεκα

Ο ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΥΛΙΚΩΝ ΤΟΥ.

πέσειεν εἰς χεῖρας ἱκανοῦ καὶ παπειρομένου ἱατροῦ, οὗτοι ἐν γένει ἐν ταῖς Ἰνδίας οἱ Ἄγγλοι ἱατροὶ δὲν εἶναι καλοὶ· οἱ Ἰνδοὶ ἱατροὶ ἐνοσιταί τε εἶναι ἐπὶ χειρότεροι, οὗτοι οὕτως οὐδὲ τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τῆς ἀνατομίας ἔχουσι καὶ θεωροῦσι πᾶσαι τὰ ἑσωτερικὰ νόσους ἀνάτους. Ἡ ἱατρικὴ τῶν περιούσιων εἰς τὴν ἀνατομίαν ἀντιφραζομένων κατὰ τὴν ἀρχαίαν τὴν ἔφευον· πρὸς καταπόλεμιν δὲ τοῦ περὶ τοῦ δὲν γινώσκουσιν ἄλλο φάρμακον ἢ τὴν οὐσίαν, ὡστα πολλὰς ἐν ἀσθενείᾳ δὲν ἀποθνήσκῃ ἐκ τῆς νόσου του, ἀποθνήσκαι ἐκ τῆς ἀφαιρίας. Ὁ μισθὸς τοῦ Ἰνδοῦ ἱατροῦ ρυθμίζεται κατὰ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀρρώστου. Οἱ ἔρπονται ἱατροὶ πληρονοῦνται ἐν ταῖς Ἰνδίας ἀρρώστα· τὸ ἐλάχιστον ἱατρικὸν σοφιστικὸν πληρονοῦται μίαν ἀγγλικὴν λίραν. Ἡ ἀριστεία αὐτῆ μ' εὐθιμίζει ἀγγλικά κορίαν, ἦτοι ἀγοράζουσι ἐν Ἡμερῶν ἐν ἀγγλικῷ καταστραφῆναι ἀντικείμενον τι, οἷ' ὃ τῆ εἰρήσει διπλασίαν τιμῆν, ἢ ἐπὶ εἶχεν, ἀνακρίσει. Θεσ μου, ποῖα ἀντιβία! — Καὶ νομίζετε, κορία μου, τῆ ἀπῆλθον ἐς ἔμπορος, ἐπὶ ἐργόμαθα ἐνθάθα διὰ ν' ἀλλοθίωμαι ἄερα; Ἡ κορία μὴ ἔχουσα τί ν' ἀπατήσῃ ἐπὶ ἡρώσε καὶ ἐξήλθεν.

Ἐνεκα τῆς ἀδυναθείας μου ὁ σὺζυγὸς μου ἀνέβηκεν ἐπὶ τινος ἡμέρας τὴν ἐπισκέψην του πρὸς τὸν Ἄγγλον δικαστὴν καὶ πρὸς τὸν μακαρυγιάν (ἡγεμόνα). Ὁ συνοδοιπόρος μου κ. Κλάρα, πάσχον ἀκίνη, ἀγαπήσθη ἐν μεταθίῃ εἰς Γουλιόμω, μὲρον φηλοῦ, ὅπου μεταβαίνουσι συνήθως πρὸς νοσηλείαν οἱ εὐρωπαῖοι τοῦ Σριναγάρ. Ὁ ἡγεμόν μὲς εἰδοποίησεν ἐν ἐνοσί νὰ μὲς φιλοξενήσῃ ἐν ἐξέσῳ του, καὶ πρῶτον μὲς ἐξήσεται ὁ πάτερὸς μου τῷ παρεχωρητέῳ ἀμείσῳ ὡρεσάν. Ἄ ἔθλον τοῦτο μετὰ χαρὰς ἀδελφίαν τὴν φιλοξενίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἄγγλου δικαστῆ κ. ΗΕΚΝΒΥ, τοῦ ὁποῖο ἡ κορία, λίαν περιποιητικῆ, ἤλθε νὰ μὲς εἰδοποίησῃ ἐπὶ τῷ δωμάτιῳ μὲς ἦσαν ἔσῳ. Πρὸ τῶν ἑσῳ ἀκόμη οὐδὲν ἔσῳ ἐπετρέπετο ἢ ἐν Κασμίρῃ διαμνηθὴν πέραν τοῦ μνηθῆ Ὑακωθίου. Ὁ λόρδος Ἀύστριν, ἀντιβασιλεὺς τότε τῶν Ἰνδίων, κατήρησε τὸ ἔθμον τοῦτο δοῦς τὴν ἀσίαν εἰς Ἄγγλους ἀξιωματικούς νὰ διέλθῳ τὸν χειμῶνα ἐν Σριναγάρ. Μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιπέσις τοῦ Ἰνδοῦ ἡγεμόνος μὲντος ἐπὶ ἐν μηνί Νοεμβρίῳ Ἰνδοῦ εὐρωπαῖοι εὐρίσκονται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτοῦ ἀμείσῳ ἔσῳ ἐπιστολῶν πρὸς τὸν ἀντιβασιλεῦ, ἀλλ' οὕτως, ἐν ἐνέσῳ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἰνδοῦ. Ὁ νόος δὲ ἀντιβασιλεὺς Κέρδος Ρίτουν, μάλιστα ἀφιπθῆς εἰς Κολκοτταν ἔλασε πολυλόθῳ ἐν αἰτήσεσι περὶ καταργήσεως τοῦ ναυτεριανοῦ τοῦτου, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐκφέσῳ εἰς ταῦτα, μ' ἔθλον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν δυσπραθείας, ὁ ἄγγλος δικαστὴς διέργεσι συνήθως τὸν χειμῶνα ἐν Σικκίμῳ. Καὶ ὁ κ. Ε. Βέλγος, ἀρχικηπουρὸς τοῦ ἡγεμόνος, κατὰ τοὺς χειμῶνοὺς μὲγας ἀποστέλλεται εἰς Γαλλίαν ἢ ἀλλαχθῶν, ὡς καὶ ὁ κ. Δ., ὅστις ἐπὶ εἰκόσιν ἔλα ἔτῃ μετῆργεσι τὸ ἔμποριον τῶν μαλλίων τῆς Κασμίρης.

Ἡ φύσις ἐν Κασμίρῃ εἶναι ὁμοιωτικῆ, ἀλλ' ἔλα τὰ κάλλη τῆς θελείας εἰς αὐτὴν καὶ μόνῃν· οἱ ἄνθρωποι οὐδὲν πρὸς τοῦτο συντελοῦσιν. Ἐν μέσῳ φύσεως πλουσίας καὶ μεγαλοπρεπούς οἰκίαι ἡρατωμένα, ἄνθρωποι βραδέουτοι πενία μεγάλη — ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τῆς χώρας ταύτης. Ὁ Ἰνδὸς ἀποστέλλεται τὴν ἀλλῆθιαν καὶ τὸ ἰδωθῆς τῆς ἀντελείας· ἀπὸ τῶν παιδιῶν του χρόνον διδάσκειται νὰ ψεύθῃται καὶ νὰ ὑποκρίνῃται τὴν ἰδέαν του· ἡ κατώσσις; δὲ αὐτὴ θὰ διαρκῆσῃ μέχρι τοῦ ἡ γυνὴ ἐν Ἰνδίας δὲν καταλάβῃ τὴν ἐμπροσθεν αὐτῆ θέαν. Περίεργον εἶναι ἐπὶ ἡ συγχωρῆσι μετὰ τῶν Εὐρωπαιῶν δὲν κατώσῳσαν ἀκόμη νὰ ἐκπολιτίσῃ τοὺς βαρβάρους τοῦτους λαοὺς! Ἐν τῇ χώρα ταύτῃ ἀποθνήσκαι τις, ἐπὶ

οὐδὲν τὸ ρυθμισμένον, καὶ οὗτι ἡ θάνατος δύναμις εἶναι τὸ πᾶν· ἡ ἀναστικτὴ ἀνάστικτις καταπνίγεται, καὶ ἄρχει μόνον ὁ Ἰσχυρότερος.

Ἰδοὺ, εἰμῆθα ἐν Σριναγάρ, τῇ ὁμοίᾳ πρωτεύουσῃ τῆς Κασμίρης. Κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, τὸ ὄνομα τῆς πόλεως παράξεται ἐξ εἰδούς αἰγολέηματος, εὐδοκαστοῦ, οἰριπὶν καλουμένου καὶ φουμένου ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰ πέρι; ἡ ἀλλῆθῃ; ὄνομα; ἐτομολογία τοῦ ὀνόματος εἶναι Σρί-Νάτα-Γάρ, ἦτοι ἡ νέα πόλις τοῦ Ἰσχύου. Κεῖται ἡ πόλις ἐν ἐκτεταμένῃ παιδίᾳ, ἐγούσῃ μῆκος μὲν 80 μιλίων, πλάτος δὲ 40 ὡς ἔγγιστα. Λέγει ἡ παράδοσις ἐπὶ ἡ ἀπὸ Λαχόρως εἰς Κασμίρην ὁδὸς ἐχρησθῆ παρὰ τοῦ Καζέθ, ἐγγύθου τοῦ Βράμα, ὅστις διέσπειρε ὅσο ὄρη. Τὸ καλοσαίονον τοῦτο ἔργον καλεῖται ἡ Κασμίρις; πόλις, καὶ τὸ διατεθῆν ὄρος ἔλασε τὸ ὄνομα Κασ-μῆρ. Ἡ χώρα κατοικεῖται ἀπὸ διαφόρων λαῶν ὁμοιωμάτων μωαμεθανικῶν, εἰσοσθίζεται δὲ ὑπὸ οἰκογενείας καταγωγῆς Ἰνδικῆς. Ὁ πατήρ τοῦ σημερινοῦ ἡγεμόνος ἡγόρησεν αὐτὴν ἀντικατομριῶν, τινῶν ρουπίων, καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, πρὸς τὴν πληρώνει ἐπίσῳν φόρον εἰς οὐλία καὶ εἰς πρῶδατα.

Ἡ πρώτη ἐπισκέψις τοῦ σὺζυγῆ μου ἦτο πρὸς τὸν μακαρυγιάν Ραμχίρ-Σιγγ, ὅστις ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ πολλῆς ἐπιτημέτης καὶ τὸν ἠρώτησε περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐλεύσεώς του. Ὁ σὺζυγὸς μου τῷ ἀπήντησεν ἐπὶ μόνον αἱ ἀπιστημονικαὶ ἔσῳσαι ἀδύγησον τὰ ἔθματα του καὶ ἐπὶ ὁ πόθος του θὰ ἦτο νὰ προχωρήσῃ μέχρι Σκάρδου καὶ Γαλλίτης. Ὁ ἡγεμόν λίαν φιλοφρόνως τῷ ἔδοκε τὴν ἄσίαν νὰ μεταθίῃ εἰς Σκάρδον, ἀλλὰ τῷ ἠρώτησῃ τὴν μέχρι Γαλλίτης προχωρήσει, οὗτι ἡ χώρα ἐκείνη εὐρίσκειτο ἐν ἀπαναστάσει. Ὁ ἡγεμόν τῆς Κασμίρης εἶναι ἀνήρ εὐσεύθης, εὐφροῆς καὶ γλυκοῦς τοῦς τρόπους· ἡ παρῳσῳσις του ἔχει μεγαλοπρεπίαν ὡς καὶ πᾶν του νεύμα καὶ πᾶν κίνημα του· εἶναι δὲ καὶ εἰς τῶν Ἰσχυρότερων ἐγγυριῶν ἡγεμόνων. Ἐχει τρεῖς υἱοὺς καὶ πολλὰς θυγατέρας. Ὁ πρωτότοκος τῶν υἱῶν του εἶναι μὲν ἔγγυρος, ἀλλ' ἄπεινος· διὸ καὶ τῷ ἐπιτρέπεται νὰ νομειθῇ ἄλλῃν γουναία. Οἱ Ἰνδοὶ μίαν μόνον ἔχουσι νόμιμον σὺζυγον ὁμοίως ὁμοίως εἶναι ἀπεινος ἡ ἠρησκία τῶν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ συνάψῳ εὐότερον γάμον. Ὁ μέγας σκοπὸς τοῦ ἔθου τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι ν' ἀποκτήσῳ υἱόν· ἐν ἐλλείψει τοῦτου δύναται νὰ υἱοθετήσῃ οἰονδήποτε παιδίον. Λέγουσιν ἐπὶ ὁ πατήρ τοῦ ἡγεμόνος εἶναι ὁ μόνος, ὅστις ὑπανάδρεσας τὴν θυγατέρα του, διότι ἄλλοις οἱ κῆραι ἐφρονέοντο ἕμα τῆ γενήσῳ τῶν· τότε μόνον ἐφείδοντο αὐτῶν οἱ γουεῖς, ὁσοῖς δὲν εἶχον ἄρνας τέκνα. Ὁ γάμος τῆς θυγατέρος τοῦ ἡγεμόνος ἐτελέσθη μετὰ ἐκτάκτου μεγαλοπρεπέας, διαρκῆσας ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχθειαν ἡμέρας. Ἀμύθητον ἦτο τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῷ γάμῳ τοῦτου καταναλωθέντων χρημάτων. Ὁ σήμερον ἡγεμόν, ὡς καὶ ὁ εὐφροσῳτος πρωτοπυργὸς του, ἀγαπᾷ τοὺς Εὐρωπαίους, ἢ τοὺς ἀλλοθίους προσποιόνται ἐπὶ τοὺς ἀγαπᾷσιν, ἐν ἡ ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος τοὺς περιφρονεῖ καὶ τοὺς μισεῖ. Ὁ πρωτοπυργὸς, ὅστις καλεῖται Ἄναντι· Πάρμ εἶναι ἀνήρ νέος τὴν ἡλικίαν· τὸν λέγουσιν εἰς ἄκρον εὐγενῆ ἀλλὰ καὶ ὀδύον, ραδιοῖργον πεπειρωμένον, προκαλοῦνται συχνά ῥήσεις μετὰ τῆς ἐγγυριῶν Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἄγγλου ἀπεσταλμένου.

Μετὰ τινος ἡμέρας, ἀπὸ ὅν ἐντελὸς ἀνέλασε, ἡ κορία ΗΕΚΝΒΥ μὲς ἐπρότεινε νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν ναὸν τοῦ Γαχτῆ-Σολίμων, κείμενον ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου ὕψους. Ἡ ὁδὸς ἦτο ἀθλία· ἡ κορία ΗΕΚΝΒΥ καὶ ἐγὼ μετέθῳμεν ἐν φορεῖῳ, ὁ σὺζυγὸς μου εἰσιππος. Ὁ ναὸς δὲν εἶναι πολὺ μέγας ἀνεργεταί τις εἰς αὐτὸν διὰ λιθίνης

κλίμακος, ἐσφραμμένης ὑπὸ τῶν ποδῶν τῶν πιστῶν, καὶ διὰ μικρὰς ὄρας. Τὸ ἑσωτερικὸν τοῦ ναοῦ εἶναι κακοσμημένον διὰ γλυπῶν πετρῶν, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ κατεῖται λίθινον, λίθος μέγας ἐπὶ τοῦ ὁποῖο ἦτο κατατεθειμένος στέφανος ἐκ κίτρινων ἀνθῶν. Τὰ κίτρινα χρώμα εἶναι τὸ σὺνήθως χρώμα διὰ τὰς ἱεροτελεστίας. Ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦτου ἡ θέα εἶναι ἐκτεταμένη καὶ μεγαλοπρεπῆς· κἀτίθεν φαίνεται ὁ ποταμὸς, ὅστις ἐν ἐλιγμοῖς διέρχεται διὰ τῆς πόλεως, ἦς τὰς οἰκίας περιβάλλει. Οἱ πέρις λόφοι εἶναι τὸ πλεῖστον γυμνοὶ καὶ ἀδενδροῖ· ὁ ἀήρ ὅμως εἶναι καθαροτάτος καὶ ἀληθῶς ζωογόνος.

Ὅτε ἀπεστρέφωμεν εἰς τὸ κατὰ μῆκος μετῳμεν Κασμίριος τινὰς, οἴτινες ἔσῳ εἶδον κατὰ πρόσκλησιν ἡμῶν, ἔσῳ ὁ σὺζυγὸς μου κἀμῃ ἐπ' αὐτῶν τὰς ἀνθρωπολογικὰς παρατηρήσεις του. Εἰς τὴν ἀξέσῳ τῆς ταύτης παρῳσῳσις καὶ ὁ πρωτοπυργὸς, ἔσῳ ἀναφέρῃ περὶ αὐτῆς εἰς τὸν ἡγεμόνα του. Οἱ κατοικοῦντες τὴν χώραν ταύτην διαφέρουσι τῶν λοιπῶν Ἰνδῶν· τὸ περιεργότερον μέρος τοῦ σώματος τῶν εἶναι ἡ κεφαλή, ἦτοι εἶναι ὀγκωδέστερα τῆς κεφαλῆς τῶν ἄλλων φυλῶν· τὸ μέτωπον εἶναι εὐρὸ καὶ ὕψηλόν, τὰ ἔλαφαρα καλῶς διεσφραμμένα καὶ ἡνωμένα ὄνυσεν τῆς ῥινός· ἡ ῥίς εἶναι μεγάλη καὶ κρηπύλη, τὸ στόμα μέτριον καὶ τὰ χεῖλη λεπτά· τὸ γένειον ὀσῳ, καὶ ἡ κίμῃ κονιὴ καὶ λαία. Τὰ ὄτα εἶναι μικρὰ, ἐν ἡ τὰ ἄκρα, χεῖρας καὶ πόδας, εἶσι μεγάλα. Τὸ σῳμα εἶναι δασεῖς καὶ εὐρωστοί, ἔσῳς διάφοροι τῶν Ἰνδῶν τῆς πεδιάδος, οἴτινες ἔχουσι σῳμα λεπτόν ὡς κλάμα. Μὲ ἔλα αὐτὰ τὰ φυσικὰ προτερήματα τῶν κατοίκων τῆς Κασμίρης, ἐσφραμῳεται ὅμως ἐπ' αὐτῶν, ὅτι ὁ διάσῳμος περιηγητῆς Ιακωβουμπετ εἶπε περὶ αὐτῶν πρὸ πενήτηκοντα ἔθῳ ἔσῳν: "Λαὸς εὐφροῆς, ἀλλ' ἀνανήρος· ἀνθρωποὶ ὀδύοι, φροσῳται, κλέπται καὶ δαυλοὶ· οὐλὴ ἠθουμοσίας περαιοισμένη καὶ κατωκόσῳα χῳρων ἐκτάκτως εὐφρονον, ἠθικῶς ὅμως διεσφραμμένη. Αἱ γουναίαι εἶναι εὐειδέες, καίτοι ἔχουσαι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου ὡπερ τὸ δέον διεσφραμμένα· ἔχουσι καλὸν ἀνάσῳμα, ἀλλ' εἶναι ρουπαεῖ, καὶ λίαν ἀμφιβόλου ἠθικῆς." Ἡ περιγραφή αὐτῆ εἶναι καὶ ὁμοῖον ἀλλοθιστάτη. Ἰδῳν ὅμως προέρχεται τοῦτο; Βεβαίως ἐκ τῆς μακρᾶς δουλείας· συντελέσῳ ὅμως εἰς τοῦτο καὶ οἱ καταστρεπτικὸι λιμοὶ, οἱ ἐνδοῆφαντες κατὰ καιροὺς εἰς τὴν δυστυχὴ ταύτην χώραν. Ἀναγνωσῳσιν τις τὰς περιγραφὰς τῶν φυερῶν τοῦτου ὁμοιωτικῶν ἀσθάνων ὁμοιωμένων τὰς τρίτας τῆς κεφαλῆς. Ὁ οἶτος, ἡ πρώτη τοῦ ἀνθρώπου τροφή, ἐξέλιπε· τὰ ζῳα μὴ τρεφόμενα, ἀπέθῳσκον ἐν ταῖς ὁδοῖς· ἀνῳρος, γουναίαις κακοσμημέναι διὰ βαρῳτῳτων περιδραῳων καὶ ἐνωτίων, ἔτεινον τὰς χεῖρας τῶν συσφιγγόμενας ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τῆς πείνης· ἀνῳρωποι κἀτωχῳοὶ καὶ Ἰσχοῖ ὡς σκελετοὶ ἐπιπτον πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν, παρακολουθῳντες μὲ δάμῳμα θλοσυρῶν Ἰσχυοὺς τινος ἔσῳας, δι' ὧν ἡδύοντο νὰ καταπραῳῳνωσι τὰς βροσάνους τῆς πείνης· ἀλλ' ἡ ἀμείλικτος ἠρησκία τοῖς ἀπαγορεύει ἐπὶ ποινῇ ἰανάτου νὰ ἐπιλέσῳσι χεῖρα ἐπὶ τῶν ζῳων τοῦτων τῶν ἱερῶν. Εἰς τοῦτουτο θαυμνὸν ἐπιπρατεῖ ἐνθαῳθα ὁ ἠρησκουτικὸς φανατισμὸς, ὅσῳς ὁσοῖς θραχμῳνοὺς νομίζει αὐτὸν βεθῳλωθέντες, σπεύδει νὰ ἐξαγῳσῳσῃ πίνων οὐρος· ὁδὸς. Ἄλλοιμονοι εἰς τὸν ἀπολέσῳσαν τὴν θέον του! Ὁ πρωτοπυργὸς τῆς Νεπαλῆς ἔλεγεν ἡμέραν τινὰ πρὸς τὸν κ. ΗΕΚΝΒΥ: "Ἐάν τις τῶν συμπατριωτῶν σου φροσῳσῃ κατὰ τὴν Ἰνδῶν, ἐκωλοτάτα θὰ ἡδηγῳμῆν ἐν τὸν σώσῳ, ἀλλ' ἐάν ταῦτα δυστυχίαν φροσῳσῃ θοῦν, θὰ μοι ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ τὸν λυτρώσω ἀπὸ τῶν βασανιστηρίων καὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς." Ὅτε

ὁ στρατὸς τοῦ ἡγεμόνος ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Γιλχίτης, οἱ ὁσυχρεῖς στρατιῳται ἐκινδύνοσαν ν' ἀποθῳνωσιν ἐλοὶ ἐλλείπει τροφῶν· ὡς φορητῳ τὰ ζῳα εἶχον μῳθ' αὐατῶν βουδῳλοῦς, ἀλλὰ τῆς θὰ ἐπέλῳμα νὰ σφάξῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν; Σουβουλολεύθησαν τοὺς θραχμῳνοὺς, οἴτινες συσφιγμένους ἀπεφῳνήθησαν ἐπὶ ὁ βουδῳλος δὲν εἶναι θοῦς, καὶ ἐπομένως ἡδύνατο τις νὰ τὸν μεταχειρισθῃ ὡς τροφήν. Ἀ' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐσῳθη ὁ ταλαιπῳρος ἐκείνος στρατὸς. Πῳθῳνδὸν καὶ οἱ θραχμῳνοὺς αὐτοὶ νὰ ὑπέσφρον ἐκ τῆς πείνης, καὶ ἔσῳρον τὴν τοιαύτην καλοπῳθεοσῳν, τὴν ἱκανοποῳσῳσαν καὶ τὴν σφειδῳθῳν αὐτῶν καὶ τὸν στόμαθῳν των. Εἰς τὰς χῳρας τῶν Ἰνδῳν, τὰς ἀνηκούσῳς εἰς τοὺς Ἄγγλους τοῦ θέσῳν κρῳς παλεῖται ἀπροσκατῳτος· οἱ θραχμῳνοὺς εἶναι ὡς πρὸς τοῦτο εἰς ἄκρον ἀνεκτικῳι, ὡς ἀποδεικνῳσι καὶ τὸ ἐξῆς γερῳνός.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀκθῆρ εἰς τῶν θραχμῳνων παρεκῳλεσε τὸν ἡγεμόνα τοῦτον νὰ ἐκῳσῳθῳ διαταγῆν, ἀπαγορεύοσῳσαν τὴν σφρηγῆν θοῦς ἐν τῇ ἐσφρηγῳ τῶν ὁ ἡγεμῳν, ἐκῳσῳς τὸ διάταγμα, μεγῳλους ἠπῳρήσῳν ἰδῳν μετὰ μικρῶν τῶν αὐτῶν θραχμῳνα, ὅσῳς τὸν παρεκῳλεσε νὰ καταργῳσῃ πάλιν τὸ διάταγμα τοῦτο, καὶ ἡθέλῳσας νὰ μῳθῃ τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης πάλινῳσις. Ὁ θραχμῳν τῷ ἀπήντησεν, ἐπὶ εἶδα κῳθ' ὅπῳν πολλὰς θοῦς καταδικῳσῳσας αὐτὸν διὰ τῶν κρῳτων των, καὶ ἐπὶ ἡ μῳα ἐξ αὐτῶν τῷ εἶπεν: "Ἄγροσε ἐπὶ μετὰ θῳνατον οἱ φῳκαὶ μῳς μεταβαῳνοῦσῳν εἰς ἄλλα σώματα ὑπὸ μορφῳς εὐγενεσῳτῳρας; Ἐάν ἡ θρησκῳία σου σοὶ ἀπαγορεύῳ νὰ μῳς σφάξῃς καὶ νὰ παρῳξῃς ἡμῳν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, μὴ ἐμποδῳσεις καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τοῦτο, οἴτι οὕτω γῳνεσαι ἔσῳρος μῳς." Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο χρησιμεῖται εἰς τὸ νὰ κατωσῳσῃ τὴν τῳθῳν σφειδῳσῳτος τῶν Ἰνδῳν, οἴτινες μεγῳλως ὠφελοῦνται ἐκ τῆς πῳλῳσεως τοῦ βουλοῦ κρῳτος. Ὅπωσῳθῳτε ἡ πῳλῳσις τοῦ κρῳτος τοῦτου ἀπαγορεύεται ἐν Κασμίρῃ, καὶ ὁ λαὸς, καίτοι ἀνήμων εἰς τὴν μωαμεθανικὴν θρησκῳίαν, ἀναγκῳζεται νὰ ὑποτάσῳσῳται εἰς τοῦτο. Ὁ ἡγεμόν Ραμχίρ-Σιγγ δὲν ἔχει βεβαίως κακὰς διαθέσεσις, ἀλλ' ὑπόκειται τοσοῦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν θραχμῳνων, ὅσῳς ὅσῳι πράττουσι κατὰ τὸ δοκῳν αὐτοῖς. Οἱ Πανδῳται, οἱ τὴν πρώτην ἐν Κασμίρῃ κατέχοντες ἔσῳαν, εἶναι οἱ θραχμῳνοὺς, οἱ τῳρήσαντες ἄθικτον τὴν θρησκῳίαν των. Ὁ τύπος τῶν Πανδῳτῳν εἶναι ὠραῖος· τὸ ὕψηλόν καὶ εὐγενὲς μέτωπον κοσμεῖται διὰ τῆς καλύπτερας, καὶ ἡ ῥίς εἶναι εὐθεῖα καὶ κανονικῆ. Τὸ δέρμα των εἶναι καθαρὸν καὶ λευκόν, ἡ δὲ κῳμῃ των μέλαινα· τὸ στόμα εἶναι μικρὸν, καὶ ὀσῳσις μεδιῳξ φαίνονται ὀσο σφραῖλα λευκοτάτων ὀδῳτων. Τὰ ἄκρα των, ἰδίως αἱ χεῖρες, εἶναι μικρὰ καὶ λεπτά, προδῳδοντα τὸ καθαρόν τῆς φύλης των. Τὸ ἀνάσῳμα των εἶναι ὕψηλόν, αἱ δὲ κῳσῳσις των μεγαλοπρεπέσι. Οἱ Πανδῳται ἔχουσι σφειδῳσῳθῳν τῆς εὐγενούς αὐτῶν καταγωγῆς, διὸ καὶ περιφρονοῦσι τοὺς θραχμῳνοὺς τῆς Βεγγῳλης, ὅσῳς ὁσφροῦσι κατωτέρους αὐτῶν· οὐδέποτε ἡθέλησαν νὰ συζευθῳσῳσι γουναίαις ὁμοιωμένους. Ἐσφραῳσοῖ τοῦ θρησκῳουτικῳ αὐτῶν φανατισμοῦ, εἶναι εὐγενεῖς τοὺς τρόπους καὶ ὀλιγώτερον ὀδύοι τῶν ἄλλων, καίτοι μὴ ἀποστρεφόμενοι τὸ ἐκ τῆς ἐμπορίας καὶ τῶν συναλλαγῳν κέρδος. (Ἐπεται συνέχθεια.)

ΒΑΚΚΙΚΟΝ.

Ἐμπρὸς κορίτῳ καὶ παιδίᾳ.
Ἐμπρὸς ὅτῳ γλέντι μετὰ καρδίᾳ!
Μὲ τὴν πλῶκα τὴν χρυσοῦ
Ἄς γυρίσῃ τὸ κρασί!
Φθάνουν πᾶσι τὰ θάνατα, οἱ πόνοι μῳς, οἱ στεναγμοὶ,
Μόνον γέλιο μῳα στυγῆ!

Ἡ ποῖ ὁμορφῃ κυρῳ, Μῳα ματὰ ἐπῳ περῳ, Μῳα ματὰ τῆς ἠτροπαλῆ, Καὶ ὅτῳ χεῖρ τῆς φιλή... Ἄν ὁμοῳσῳς δὲν παρῳξῳται, ἄν ὁμοῳσῳς σὲ περῳ, Γλῳκὰ μάτια γαλανὰ.

Τῳρα κῳθε παλλικῳρα, Τῳ ποτήρῳ του ἄς πῳρῃ, Νὰ ρουφιῳξ μετὰ καρδίᾳ, Ἐ τῆς διαχῆ του τῆν ὕγειᾳ, Κ' ὅστερα τὴν λῳρ' ἄς κρούσῃ νὰ τὴν φάλλῃ τὴν καλῆ.

Ὅπου λαχταρεῖ πολὺ.
Τὶ νὰ πῳ ἐπῳ ὁ εῳείνα, Μωρομῳλλα γαλανῆ; Τῳ τραγῳδία ἐσφραμῳμένα Ἡ καρδίᾳ μου σῳν πονῳ?

Τὶ χορδῆ δὲν σὲ τῳνώσω, κ' ἄλλο τι νὰ σὲ εἶπῳ Παρῳ ὅτι σ' ἀγαπῳ;

Θῳνα φάλλου τοῦς καῳμοῦς μου. Καὶ τοὺς μῳρους στεναγμοῦς μου, Ποῦ ἡ κῳθε σου ματὰ, Σῳν ἀκτίνας αἰατῳ, Μ' ἀνάψῳ μεσ' ὀτῳν καρδίᾳ, ἀναψῳν παντοσῳνιᾳ, Μῳτια σου τὰ γαλανὰ.

Νόχῳ, μέρα δὲν κοιμῳδομαι, Νοχῳποσῳιλὸ ὀλογορῳνῳ, Μῳνο σῳνα σολλογοῦμαι, Καὶ στεναῳξω καὶ θρηγῳ.

Μῳ τοῦ κῳκου, τῆς φωταῖας μου δὲν τῆς σῳνώων στεναγμοῖ, Ἄδῳ τῆς σῳνώων οἱ κλυθῳμῳ.

Ἐχεις ὄσφροσῳ τὸ χρώμα, Ἐχεις τρωφῳρῳ ματὰ, Τριανταφυλλῳσῳ σῳμα, Ὅμως ἀσπλαγγῳν καρδίᾳ.

Κῳθε χεῖρ σῳτὸ δικὸ σου τὸ ὀράνῳ κορμῳ, Πῳνο μου καὶ στεναγμοῖ.

Τῳ ποτήρῳ μου γεμῳστα Μὲ σφραμῳκῳ κωντῳρῳ, Καὶ ματῳ μου τραγῳδοσῳτα Τῳ κληρῳ τοῦ λαχταροῦ, Τρωαδοσῳτα, σῳτῳς χορδῆς μου τὸ πικρὸ τὸ γογγυλῳ, Καὶ ἄς τρέξῃ τὸ ποσῳτῳ.

Καὶ ἄς τρέξῃ σῳν τὸ αἶμα Σκοτωμένο εἰς τὴν γῆ, Τοῦ κρῳσοῦ τὸ μῳρο πνέμμα Νὰ μοῦ σῳσῳ τὴν πλῳγῆ, Νὰ μοῦ σῳσῳ τὴν εἰκόνα τῆς θεῳς ἀπὸ τὸν νοῦ, Καὶ τὸν πῳθῳ τ' ὀρῳνω.

Σῳς κυρῳτα, θρῳ παιδίλ Καὶ μὲ ἐλαφρῆ καρδίᾳ, Ἄγῳ! ρουφῳτα τὸ κρασί, Εἰν' ἡ τῳχῳ σῳς χρυσοῦ.

Μὲ τὸν ἔρω σφραμῳνῳ σῳς εῳῳσῳτε γερῳ, Μ' εὐτυχία καὶ χαρῳ.

Σῳ, γλυκὸ μου ἀηδῳν, Γλυκοκῳλάδο ποσῳλῳ, Τῳν καρδίᾳ σου δὲν πληγῳνει Ὅ, τ' ἡ γλῳσσοῦ σου λαλεῖ, Μὲ τὸν ἔρωτα σῳτὰ χεῖλῳ ἔχεις ἐλαφρῆ καρδίᾳ, Ἄγῳ! κερῳτα, θρῳ παιδίᾳ.

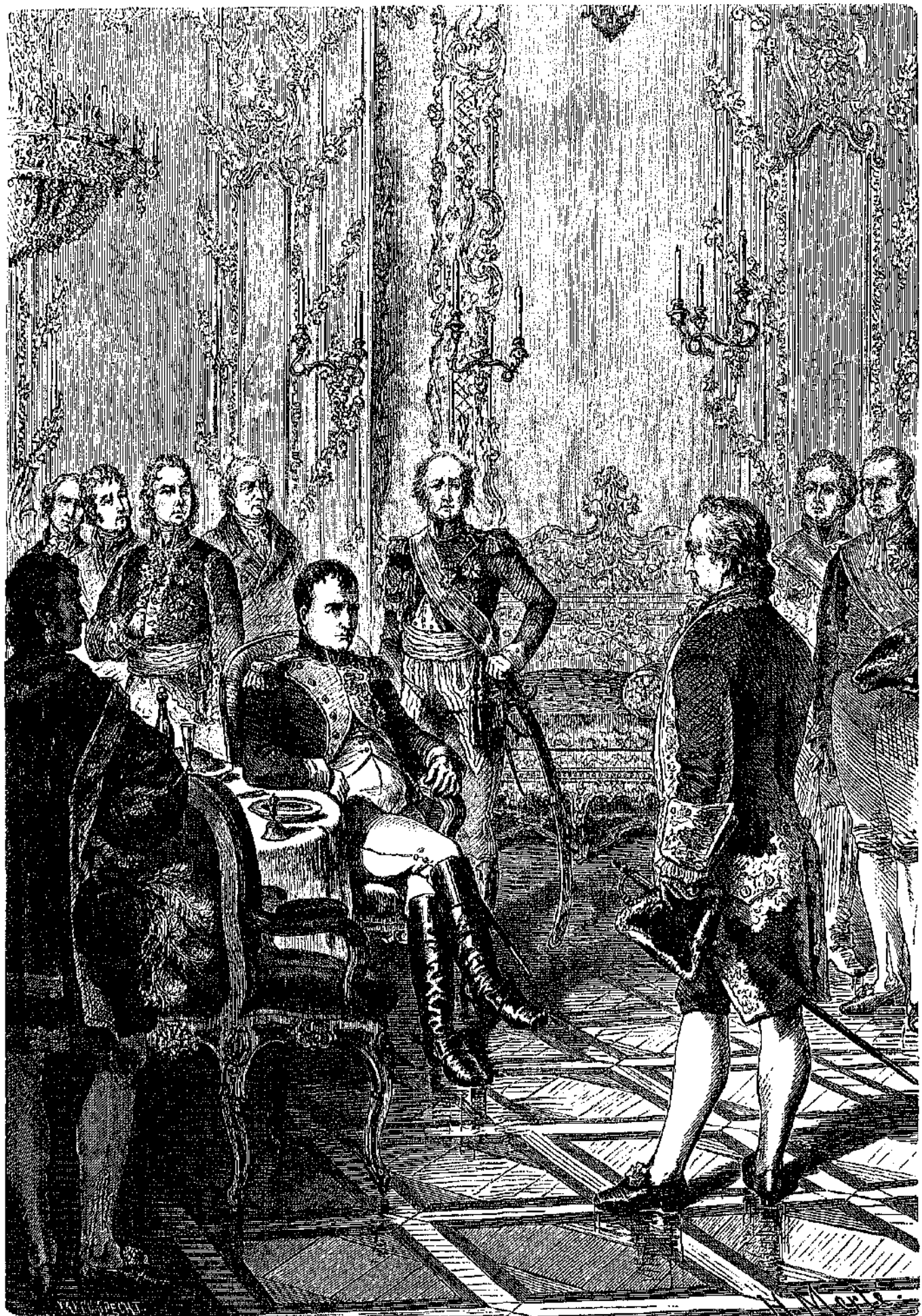
Ἄγῳ! κερῳτα νὰ ἐσφραμῳσῳ Ἐιν' ἡ λῳθῳ σῳτὸ κρασί. Μὲ τὴν μῳθῳ θὰ παρῳσω Ὅ, τι μ' ἔκαμῳς εῳ.

Θὰ ζῳλωσῳ τὸ μῳλοῦ μου καὶ θὰ πνῳξῳ τὴν καρδίᾳ, Σῳτῳν ὕγειᾳ τῆς, θρῳ παιδίᾳ.

Ἐν Σοφῳε, Ἰ. Α. Ζερβουδῳου.

ΑΗΘΗ.

Ἐάν τῆς λῳθῳς ποταμὸς εὐρίσκειτο

Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΓΟΕΤΗ ΕΝ ΕΡΦΟΥΡΤΗ.

τρέφεται διὰ τῆς δυστυχίας καὶ τέρπεται ἐν ταῖς καταστροφαῖς;

Μεφιστοφελῆς.
Ἐτελείωσας;
Φάουστ.

Σωσέ την ἢ ἀλλοιμονόν σοι! Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου ἡ φοβερωτέρα τῶν καταρῶν ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν.

Μεφιστοφελῆς.
Ἐγὼ δὲν δόνομαι νὰ λύσω τὰ δεσμά τοῦ Ἐκδικητοῦ οὐδὲ νὰ ἀνοίξω τὰ κλειθρα τῆς εἰρκῆς σου... Σωσέ την... Τίς, εἰπέ μοι, τὴν ἐπαρμήνισον εἰς τὸ θάραθρον; Ἐγὼ ἢ σὺ; (Ὁ Φάουστ βίπτει πέρασ ἀπὸ τοῦ ἄρτου βλάματα), θέλεις νὰ λάβῃς τὸν κεραυνόν; Ἐδύχως δὲν ἀπεπράττει τὸ τοιοῦτον ὑμῖν, ἄθλιοι ἄνθρωποι. Νὰ συνπράξῃς ἐκείνον, δοῦναι ἀνάσσει ἐνώπιόν σου, τοῦτο εἶνε ἴδιον τῶν τυράννων ὅταν πρόκειται νὰ ἐξέλθωσι περιπλοκῆς τινας.

Φάουστ.
Ὁδήγησον με εἰς αὐτὴν καὶ ἐγὼ τὴν ἐλευθερώσω.

Μεφιστοφελῆς.
Καὶ ὁ κίνδυνος εἰς ἐν ἐκείνοισι; Γινώσκεις ὅτι εἰσὶ ἀγνώστῃ ἐν τῇ πόλει τὸ αἶμα τὸ ὅποιον ἔχουσιν αἱ κακοῦργοι χεῖρές σου. Πνεύματα ἐκδικητικὰ ἵπτανται περὶ τὸν τάφον τοῦ φονευθέντος; καὶ κατακασιώσουσιν τὴν ἐπιστροφήν τοῦ δολοφόνου.

Φάουστ.
Καὶ τοῦτο ἀκόμη ἔπρεπε ν' ἀκούσω παρὰ σοῦ; Ὁ κεραυνὸς νὰ σὲ κατακάσῃ, τέρας! Ὁδήγησον με σὲ λέγω καὶ ἐλευθερώσω τὴν.

Μεφιστοφελῆς.
Σὲ ὀδηγῶ, ἀλλ' ἴσθι ὅ, τὴ δόναμα νὰ πράξω. Νομίζεις ὅτι ἔχω πάσαν δύναμιν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐγὼ θὰ ταράξω τὰς ἀστέρας τοῦ δεσμοφύλακος, καὶ σὺ λάβε ἐν τούτοις τὰς κλειδὰς καὶ ἀγάγαγέ τὴν διὰ τῶν ἀνθρωπίνων σου χειρῶν. Ἐγὼ θὰ ἐπαγορευθῶ. Οἱ μαγικοί ἴσπτοι θὰ ὦσιν ἔστωι καὶ θὰ σὰς φέρω μετ' ἐμοῦ μακρὰν ἀφοστέρου. Τοῦτο μόνον δόναμαί.

Φάουστ.
Ἄς ὑπάγωμεν.
(Ἀναπεπερασμένοι πύδον· εἶναι νύξ. Ὁ Φάουστ καὶ ὁ Μεφιστοφελῆς διέρχονται ὀρηκτικῶς ἐπὶ καλαζόντων μαρμάρων ἴσπων.)

Φάουστ.
Τὶ κάμνουσιν ἐκεῖ παρὰ τὸ ἱκρίωμα;
Μεφιστοφελῆς.
Ἄν γνωρίζω τί μαγειρεύουσιν οὐτε τί πράττουσιν.

Φάουστ.
Τρέχουσιν ἐπάνω, τρέχουσιν κάτω, κυρτοῦνται καὶ πίπτουσιν κατὰ γῆς.

Μεφιστοφελῆς.
Εἶνε σάμω μαγισσῶν.

Φάουστ.
Σπείρουσιν καὶ ἐκτελοῦσιν τὰ μυστήριά των.
Μεφιστοφελῆς.
Διέλθωμεν! Διέλθωμεν!

* Ἡ σκηνὴ αὕτη περιέχει ἀνεμνήσειν τινὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Βῆστικου ποιητοῦ συγγράμματος ἑξ ἑνὸς τῶν πρώτων σκηνῶν τοῦ Φάουστ. Τῆς φῆμης αὐτῆς ἐξεπέμψαν ἰκανῶς ἐπιτελεῖται μεταφράσει ἐν τῇ ἡμετέρῃ γλώσσῃ ὁ φιλόσοφος καὶ φιλόλογος κ. Ἀγγελὸς Βλάζος.

(Ἐπειτα τὸ τέλος.)

Η ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΝΥΞ.

(Συνέχεια.)

ΓΡΗΘΕΙΣ ὁ Πάνδαλ ἀπὸ τοῦ βίου τοῦτου τῶν διασκεδάσεων καὶ τῶν ἡδονῶν, σγεδὸν παρεφρόνησεν ἐκ τῆς καταισχύνῃς καὶ ἐκ τῆς κόπῃς τοῦ συνειδέτος. Τὴν ζωὴν του αὐτὴν θὰ εἶδεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς, ἦτις τὸν ἐξωσας, καὶ ἀπεφάσισεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ζῆσθαι οὕτως, ὥστε νὰ ληρομνησθῇ ἢ μὴ τὴν τὸ παρελθὸν καὶ αὐτὸς ν' ἀνακτήσῃ πάλιν ὄνομα ἐντιμον. Ἄλλ' ἢ πῶς νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, ἀφ' οὗ δὲ ἐκάστου ταχυδρομείου ἔρχοντο ἐπιστολαὶ ἀπειλητικαί, ἀπαιτοῦσαι τὴν ἀπόδειξιν τῶν χρησῶν; Αἱ ἐκτεταμέναι γαῖαι, ἡ μεγαλοπρεπὴς ἔκτασις, ἦτις ἔλλοτε τῇ ἀνίχῃ, τὰ πολύτιμα τῆς οἰκογενείας κοσμήματα, καὶ αὐτὴ ἡ περιουσία τῆς μητρὸς του — τὰ πάντα εἶχον ἀπολεσθῆ. Καὶ πρὸς τί; Ἡ καρδία τοῦ Πάνδαλ ἐθλίβετο ἐν ἀφάτῳ λύπῃ· ἐφρίττειν ἀναλογισμῶν· μανὸς τὶ τῇ ἐκείνοισιν ἐν μόνον ἔτος ἀτάκτου βίου.

— Πρέπει νὰ ἐργασθῶ, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, καὶ μετὰ τὸν καιρὸν θὰ πληρώσω θία.
— Μῆτερ, εἶπαν ἡμέραν τινὰ πρὸς τὴν γραῖαν γυναικα, ἦτις καταγίνετο νὰ διευθετήσῃ τὸ πτωχικὸν οἶκον — μῆτερ, ἔχεις ἀκόμη σπινθήρα ἐμπιστοσύνης εἰς ἐμέ;

Πλήρης ἐλπίδος, μητρικῆ σιορτῇ ἀνέλαμψεν ἐν τοῖς ὄφθαλμοῖς τῆς Κυρίας Βάγαν.
— Πρὸς τί μ' ἐρωτᾷς τοῦτο, Πάνδαλ; τῇ εἶπε.

— Διότι θέλω ν' ἀρχίσω νέαν ζωὴν, ἀπῆντησεν ὁ υἱός. Παραφρονῶ σγεδὸν ὅταν ἀναλογίζομαι τὸ παρελθόν, καὶ ἂν σὲ ἔχῃς πρὸς ἐμέ ἐμπιστοσύνην, τοῦτο με κενθῆ εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ μοι δίδου τὴν δύναμιν νὰ ἐπανορθώσω τὰ πάντα.

Ὁδήγησας τὴν μητέρα του πρὸς ἔδραν καὶ γονατίζας ἐνώπιόν τῆς,

— Ἀκούσέ με, μῆτερ μου, τῇ εἶπεν· ἔχω σχέδιον, τὸ ὅποιον θὰ ἐκτελέσω, ἂν ᾖσαι σύμφωνος. Ἄν ἔχω χρήματα, οὐδὲ φίλους πλέον· κάθε στιγμὴν κινδυνεύω νὰ φυλακισθῶ διὰ τὰ χρέη. Μία μόνη δι' ἐμὲ διέξοδος ὑπάρχει, νὰ μεταβῶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐκεῖ νὰ ἐργασθῶ. Μὰ τὴν ἐργασίαν μου θὰ πληρώσω τὰ χρέη μου καὶ ἔπειτα θὰ δεκαλοοῦσθω νὰ ἐργάζομαι διὰ σέ, καλὴ μου μῆτερ, διὰ σέ, ἦτις τὰ πάντα ἐθυσιάσας ὑπὲρ ἐμοῦ. Εἰπέ μοι, ἔχεις ἀκόμη ἔχνος ἐμπιστοσύνης εἰς ἐμέ;

Ἡ Κυρία Βάγαν ἀπέθεσε τὴν γαῖρα ἐπὶ τῆς ὀρείας ἐν κατανήξει κεκλιμένης κεφαλῆς τοῦ υἱοῦ τῆς.

— Σοὶ ἐμπιστεύομαι, Πάνδαλ, εἶπε, καὶ σὲ συνοδεύω διὰ θλῆς μου τῆς ἀγάπης. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἄς ταφῇ δι' ἡμᾶς τὸ παρελθόν.

— Σκέπτομαι νὰ μεταβῶ εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐξηκολούθησεν ὁ νέος· ἐκεῖ ἔχω περισσότερας ἐλπίδας, διότι ἐκεῖ ὁ παλαιὸς συμμοθητὴς μου Πάφθ θόρτων κατέχει βῆλην ἕσιον καὶ αὐτὸς, δεβαίως, θὰ με συμβουλεύσῃ καὶ θὰ με προστατεύσῃ διὰ τῆς ἀπειροῆς του.

— Ναί, Πάνδαλ, ἀλλὰ τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξοδα; παρετήρησεν ἡ μῆτερ. Οὐδὲν ἄλλο μὰς ἔμεινεν ἢ τὸ μικρὸν μου εἰσοδήμα, καὶ...

— Στάσου, μῆτερ, στάσου, διέκοψεν αὐτὴν ὁ νέος· ἐν ζῆτῷ παρὰ σοῦ ἀλληλοῦσαι· ἀρκετὰ σὲ κατέστρεψα. Ἐγὼ ἡμάρτησα, ἐγὼ πρέπει καὶ νὰ τιμωρηθῶ· δὲν ἔχεις οὐδὲ ὀβολὸν νὰ

καταβάλῃς πλέον δι' ἐμέ, οὐδὲ διὰ με σάως ἀπὸ τὴν φυλακὴν.

— Ποῦ θὰ εὖρη; ὅμως, Πάνδαλ, τὰ μέσα; Πῶς θὰ ταξιδεύσῃς ἄνευ χρημάτων;

— Ἀνέγνωσα ἐσχάτως εἰδοποιήσων εἰς τὸς ἐφημερίδας, ἦτις μοι ἐνέβαλε τὴν ιδέαν· θὰ ἐργασθῶ ἐπὶ τοῦ πλοίου διὰ νὰ κερδίσω τὸν ναυτλὸν μου.

— Καὶ οἱ θανατικαὶ σου, τέκνον μου;

— Ἄν πρέπει νὰ εἶπῃ ὁ κόσμος δι' ἐνα Βάγαν ὅτι ἐδραπέτευσεν, ἀπῆντησεν ὁ Πάνδαλ ὑπερηφάνως· θὰ γράψω πρὸς αὐτούς, ὅτι ἂν μοι παραχωρήσωσι πρόθεσίαν θὰ τοὺς πληρώσω μέχρις ὀβολοῦ, καὶ ἂν ἀμφεβάλλω ὅτι θὰ συγκρατηθῶ.

— Καὶ ἐγὼ θὰ σὲ στερηθῶ λοιπόν;

— Ὅταν ἐπιστρέψω, μῆτερ, ἂν θὰ ἐρωτηθῆ; δι' ἐμέ, εἶπαν ὁ νέος σοβαρῶς· θὰ κατορθώσω νὰ ἐπανακτήσω τὸ καλὸν μου ὄνομα. Ἄν ἔχω ἢ ὀλίγων μόνων ἡμερῶν καιρὸν· τὴν Τρίτην ἀναχωρεῖ τὸ πλοῖον... Φίλησέ με, μῆτερ, καὶ δός μοι τὴν εὐχὴν σου. Εἰπέ μοι πάλιν, ὅτι με συγχωρεῖς δι' ὅσα ἡμάρτησα ἀπέναντί σου.

Ἡ Κυρία Βάγαν ἔκαψε καὶ ἐπύλησας τὸ ὄρατον καὶ ἐδενῆς πρόσωπον τοῦ υἱοῦ τῆς.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ Πάνδαλ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ ὄρατον τῆς μητρὸς του κρατῶν πολλὰς ἐπιστολάς ἐν τῇ χειρὶ.

— Ἰδὲ, μῆτερ· ἐγράψα πρὸς τοὺς δανειστὰς μου, καὶ οὗτοι μοι ἀπῆντησεν θλιο ἐν δέχονται τὴν πρότασίν μου· εἰς μόνον δὲν δέχεται.

— Καὶ ποῖος εἶναι οὗτος; ἠρώτησεν ἡ μῆτερ.

— Κάποιος Ἰάκωβσον, τὸν ἐποίησεν ἂν γνωρίζεις. Παρ' αὐτοῦ ἐδανείστην ἑκατὸν λίρας, καὶ ἔλαθον ἐξήκοντα μὲν λίρας μετρητάς, τεσσαράκοντα δὲ εἰς ὄφθαλμα σιγάρα. Αὐτὸς μοι γράφει, ὅτι εἰς οὐδὲν θὰ με ὑπερήσῃ νὰ φέρω ἐξ Ἀγγλίας χωρὶς νὰ τὸν πληρώσω, διότι αὐτὸς θὰ εὖρη τρόπον νὰ λάβῃ τὰ χρήματά του.

— Καὶ τί θὰ κάμῃς κατόπιν;

— Τίποτα. Θὰ τὸν πληρώσω ὅταν κερδίσω τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἀῦμιον ἀναχωρῶ καὶ θὰ ἐργασθῶ ὅσον δύναμαι.

Ἄλλ' ὁ δυστυχὴς Πάνδαλ δὲν ἤτο προηγουμένως ἀπέναντι τῆς ταχύτητος, μετὰ τὴν ὅλιαν ὁ Ἰάκωβσον, ὁ ἀμελλικὸς αὐτοῦ δανειστής, ἐπέτελλε τὴν ἀπειλήν του. Συνδοσεύμενος ὑπὸ ἐνὸς δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ ἐν χειρὶ ἔχων ἐνταλμα φυλακίσαι; μετῶν ὁ Ἰάκωβσον εἰς Σάλτων, ἐνθα κατῴκει ὁ Πάνδαλ μετὰ τῆς μητρὸς του. Παλαιὸς ὑπερήτης τῆς οἰκογενείας ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Πάνδαλ περὶ τοῦ ἐπαπειλοῦντος αὐτὸν κινδύνου. Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶχε κατορθώσει διὰ τῆς οικονομίας ν' ἀνοίξῃ μικρὸν ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὅποιον κατέλυσε ὁ Ἰάκωβσον μετὰ τοῦ κλητῆρος. Κατὰ τύχην ὁ ξενοδόχος ἔμαθε τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίσεώς των, καὶ ἀμέσως ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν νέον κύριόν του. Τότε ἀνεγνώρισεν ὁ Πάνδαλ τὸ κρισιμὸν τῆς θέσεώς του — τότε εἶδε τὸν κίνδυνον, εἶδε τὴν καταισχύνῃν. Εἶχε μὲν εἶπει ὅτι Βάγαν δὲν θὰ δραπέτευσῃ, καὶ ὅμως ἐνόησεν ὅτι ἀνάγκη ἀναπόδραστος τῇ ἐπέβαλλε τὴν φυγὴν. Μάτην θὰ ἐζήτηι ἔλκος παρὰ τοῦ ἀμελλικτοῦ δανειστοῦ· δὲν τῇ ἀπέμεινε πλέον ἄλλο μέσον.

Ἐν ἄκρῃ βία ἀπεγαιρέτισεν τὴν μητέρα του, ἐν συγκινήσει καὶ θλίψει θαλερῇ ἠρπάσθη τὸ ἀγκρὸν ὄρατον πρόσωπον, τὸ ὅποιον ἐπέπρωτο νὰ μὴ εἶναι πλέον, καὶ ἔφυγε ἄρματός μακρὰν τῆς πατρίδος του — μακρὰν τῆς μόνῃς καρδίας, ἦτις τοσοῦτον ἀκμήν τὸν ἤγαπα. Ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς ἠθέλησεν νὰ μεταβῇ εἰς τὸν λιμῆνα, ὅθεν ἔμελλε ν' ἀναχωρησῇ τὸ πλοῖόν του. Ὁ λιμὴν οὗτος ἔκειτο εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι μιλίων ἀπὸ

της κοινοπύλου, και η οδός διέρχεται διά των τριών. Νέον αβανόμενος αίσθημα, το αίσθημα της καταστροφής, θέσται δίπλα ταί μετ' ού πολλή εβρόχη εις την εβροχή και ο ναυαγισμός άναμας τόν περιβάλλοντα στενόχωρον.

Αίφνης ήκουσε κραυγήν άγρίαν, σπαρακτικήν, ήν παρακολούθησε θαλαία αιγή. 'Επί στυγρήν έλκυσμένην τή δαιμό του και έτραξε προς τό μέρος, εβεν ήλθεν ή κραυγή. Δευτέρα κραυγή ήκούσθη, και ό 'Ράνδαλ άκολούθων την διεύθυνσιν εύρέθη έν κοιλιάι, όπου τή ενεργητική ακμή, ήν ούδέποτε έληργήσαν. Είς τούς πρόποδας τού ήρους έκαιτο έν μέση πυκνής φωτιάς κίπαυλις, και εις την θύραν έκαιτο μορφή γυναικεία, ήτις έζήτει βοήθειαν. 'Η αλήγη εφώτισε τή θύραν, άλλ' έντρομον πρόσωπόν της, και ότε ή γυνή είσε τόν 'Ράνδαλ πλησιάζοντα, έτραξε προς αυτόν και τή ειπεν —

— 'Ο θεός σάς άποστέλλει· τρέξατε, άλλως ό σύζυγός μου απόνησκει!

'Εν άλλαις λέξει τή άνηγήθη τή συμβάντα· τή ειπεν ότι ήτο μόνη με τόν σύζυγον της, ότι αίφνης έλιποθύμησεν αύτος και ούδεις όπήργεν έν τή οικία· να άράνη εις βοήθειαν· τότε αύτή έν τή άπελπισία της έτραξε παρά την θύραν ζητούσα βοήθειαν παρά τού Ούρανού και ή παράκλησις της ειστηρόσθη.

'Ο 'Ράνδαλ τή έπρότεινε ν' άνέλθω εις την οικίαν και να βοηθήσω τόν άνδρα, άλλ' ή γυνή τή ειπεν —

— 'Όχι, όχι, ίππεύσατε και τρέξατε εις την πλησιεστέραν πόλιν και φέρετε ιατρόν· μη φοιήσθε ούτε λόπου ούτε λαπάνης.

Τούτα λέγουσα τόν ήδηγήσεν εις τόν σταύλον, και μετ' άλλης σιωπής ό 'Ράνδαλ ήτο έτοιμος. 'Εν ή δέ κεντήσας τόν ίππον του άπήρξατο καλπάζων, έτραψε τή κεφαλή του και ή θεία της νεαρής άπληκτισμένης γυναικός ένεπαύθη εις την μήνην του ανεπίτηλου.

Γ.

'Ο 'Ράνδαλ άπήλθεν ως άστραπή. 'Η πόλις, ής την διεύθυνσιν τή έδειξεν ή 'Ελένη 'Ιάκωβω, έκαιτο εις απόστασιν πάντε μιλίων και έπί της προς τόν λιμένα, ένθα έμελλε να επιβιβάσθω ύδου· μετ' έξουσις έκέντα τόν ίππον συλλογίζόμενος ότι άνθρωπου ζωή έξήρητο ίσως από της σπουδής του και έχων πρό όφθαλμών τή άχρόν πρόσωπον της όραίας γυναικός. 'Εταπεινωμένος τή έβρόχη ότι ήκουσε καλπάζοντα ίππου έπισθεν αύτου· έκράτησας τότε τόν ίππον του, άλλ' ούδέν διεύρινε βεβαιώς. Φθάς πρό τού ξενοδοχείου άφίππευσε και έζήτησε τόν ξενοδόχον, θέλων να έρωτήσει αυτόν περί ιατρού.

'Εκ της ήμικανωμένης θύρας της αϊθούσης ήκουσε ζωηρούς διαλόγους, και μετ' άλλων τās έίης λέεσται.

— Καθ' όλον τόν όρόμον ήκολούθησε τή ίχνη του· τώρα όμως τή έχασε πάλιν, και δέν ήξεύρω ποδ άνεχώρησεν.

'Ο 'Ράνδαλ ήνοιξε την θύραν και εύρέθη ένίοτιον τού έξηγησιμένου προσώπου τού κ. 'Ιάκωβου. 'Επί στυγρήν έμεινε ως κεραυνόπληκτος. Αίφνης ό 'Ιάκωβος ήγήθη, και ό 'Ράνδαλ έτελθόν όρμητικός έπέδη τού ίππου και άπήλθε πάλιν πριν ή ό καταδιώκων αυτόν έξέλιθη παρά την θύραν.

'Η δυστυχής γυνή, ή κρίσιμος αύτης θέσις — ή παραγγελία της, τή πάντα έχον λημονηθή· μία μόνον ιδέα περιστρέφεται άκόμη εις τόν νούν του, και ή ιδέα αύτη ήτο — ή φυγή. 'Η κατασχόνη τήν παρακολούθη έν μορφή μινωμένου άνδρός, όστις είχεν άπόρασιν να τόν κατα-

σπρέψη· πρό αυτόν έκαιτο είτε φορακή και ήλιθρος, είτε φυγή και σωτηρία —

— Ούδεις Πόργαν, έλεγε καθ' έαυτόν κεντών τόν ίππον του, ούδεις Πόργαν θ' άμαρτώσθω ποτέ την θύραν φορακής. 'Εάν δέν δυναθώ να τή διαφύγω, δέν θα τόν άφάρσω να με συλλάβη ζώντα.

Και έφανσε διά μέσου άγρίων, έν οίς έκουμούντο τή ποιμνία, διά μέσου χωρίων, έν οί κάτωτοι άρμπισθέντες έβλεπον έκ των παραθύρων μη έννοούντες τίς ήτο ό τύσον θυρωρός· καλπάζων έν τούς έρήμους τού χωρίου των και σκοτεινάς οδούς. 'Ο 'Ράνδαλ ούδέν έβλεπε, περί ούδενός έκείπετο ή περί φυγής. Καθ' όλον τή διάστημα ούδέν έκείθη ότι ό ίππος δέν τή άνηκεν — έσολογισθή μόνον έαυτόν λημονήσας έντελώς την γυναικα, ήτις τή είχεν έμπιστευθή έντολήν σπουδαίαν τσοούτων και καταπειγούσων.

'Εκρίνετο ότι και ό εύγενής ίππος συνηθά-ναιτο πόνον έκρέματο από την ταχύτητά του, ότι ό ίππος του τή σήμα ήτο πλήρης άφροδ και ό πόδας του μόλις έπάτον τή έδαφος — και ό 'Ράνδαλ έξηκολούθει κεντών και παροτρύνων αυτόν, ως να έφοβετό μη και αύτου τού εύγενούς ζωού αι δυνάμεις δέν άνθέξωσιν έπί πολύ. Αίφνης τή έπήλθεν ή ιδέα ότι ή διαγωγή του είναι διαγωγή αίσχρου προδότου, ότι έφογεν άνάνομος, έν ή ίσως άπ' αύτου έξήρητο ή ζωή ένός ανθρώπου — και ότι ό ίππος, έσ' ού έδραπέτσουσε, ούδέν άνηκεν αύτῃ. Και όμως έλεγε καθ' έαυτόν: "Τί να κάμω; 'Εάν έμεινον, ό 'Ιάκωβος θαλαίας δέν θα έπειθετο εις τούς λόγους μου και πάλιν θα μοι ήτο άδύνατον και ιατρόν να ζητήσω και τόν ίππον να έπιστέψω." 'Αλλ' ή έσωτερική φωνή, ή ούδέποτε δυνάμεθα να επιβάλλωμεν σιγήν, ή φωνή της συνειδήσεως τόν έπειτα έν τή σκέτι της νυκτός και τή έλεγεν ότι έπραξε κακώς και ότι έφογεν ως άνάνορος προδότης.

— "Αμα φθάσω εις τόν λιμένα, ειπεν ό 'Ράνδαλ μετ' άλλων καθ' έαυτόν, θα παραδώσω τόν ίππον εις τίμον άνθρώπον να τόν έπιστρέψη εις τόν κύριόν του.

Τέλος προσέβαλε τό ους του ό θύρωος της θαλάσσης. 'Ο 'Ράνδαλ άνέντευσε θαλαίας· πλήν φασί ό ίππος του, ό τσοούτων πιστός ύπερητήρας αυτόν, δέν ήδυνήθη ν' άνθέξη έπί πλέον· μόλις έφθασεν εις την παραλίαν πόλιν, έπεσε νεκρός έν τού κόπου.

'Ο 'Ράνδαλ δέν έσολογισθη έπί πολύ· θήματι ταχέι έσπασεν εις τή παραθαλάσσιον και μετ' άλλων εύρίσκατο έν τή πόλιν. 'Ο 'Ιάκωβος ειχε λάθει έσφαλμένην και αντίστατον διεύθυνσιν και άπώλεσε τή ίχνη τού άνδρός, έν κατεδίωκεν. —

Διά τόν 'Ράνδαλ ήρχισε τώρα ό θίος μάχων και έργασίας. 'Εφθασας σπής εις τās 'Ινδίας, όπου ό φίλος του τόν έδέχθη πολύ φιλοφρόνως και τή έπρομήθευσε θέσιν, έν ή ήδύνατο να εύδοκιμήσθω. "Αμα ήδυνήθη να οικονομήσθω μικρόν τι ποσόν τή έπεμψεν εις 'Αγγλίαν προς παλαιόν φίλον του, έν παρεκάλεσε να μεταδῃ εις την επαρχίαν της 'Υόρκης ν' αναζητήσθω την έπαυλιν (ής την θέσιν τή περιέγραψε), να ζητήσθω συγγνώμη διά τή έλωσ άκούσιον παράπτωμά του και ν' άποζημιώσθω πλουσίως την οικογένειαν διά τόν ίππον, ού ό θάνατος τή παρέσχε την σωτηρίαν. 'Ο φίλος προθύμως ύπεσέθη να φροντίσει, άλλά πρός μεγάλην του θλίψιν ό 'Ράνδαλ έλαθε μετ' άρτίουσαν ίκανού χρόνου έπιστολήν, δι' ής ό φίλος του τή άνηγγειλεν ότι άνάμρε μεν την έπαυλιν, άλλ' έτι αύτη ήτο έντελώς κενή και άκατοίκητος, ούδέν ήδυνήθη να μάθω τίς κατέκρη αύτήν. Τό μόνον, τή

όποιον έπληροφόρηθη ήτο, ότι έν ήρήτη την ήμέρα άπίθανον έκαι αίφνης ό οικοδοσότης και ότι ή σύζυγός του άνεχώρησεν εύθύς έκείθεν· ούδέν τή όνομα αύτης ήδυνήθη να μάθω. 'Από της σιωπής ταύτης ό θίος τού 'Ράνδαλ κατέστη βασανιστήριον· μάτην τή προσμεμείδια ή τύχη και έχωνε πρό των ποδιών του άφθονα τή όσπρά της — ή ιδέα ότι ό κύριος της έπαύσεως έκείνης άπέθανεν έπειδή αύτός δέν τή άπέστειλεν ιατρόν, δέν τόν άφινεν ήρωον, και εύχαρίστως θά έδιδεν όλον τή χρυσίον, τή όποιον έπλήρωσ θαμνητόν τόν σάκκον του, εάν ήδύνατο να εξαλειψή τή κακούργημά του της φρικώδους έκείνης νυκτός.

(Έπειτα τή τέλος.)

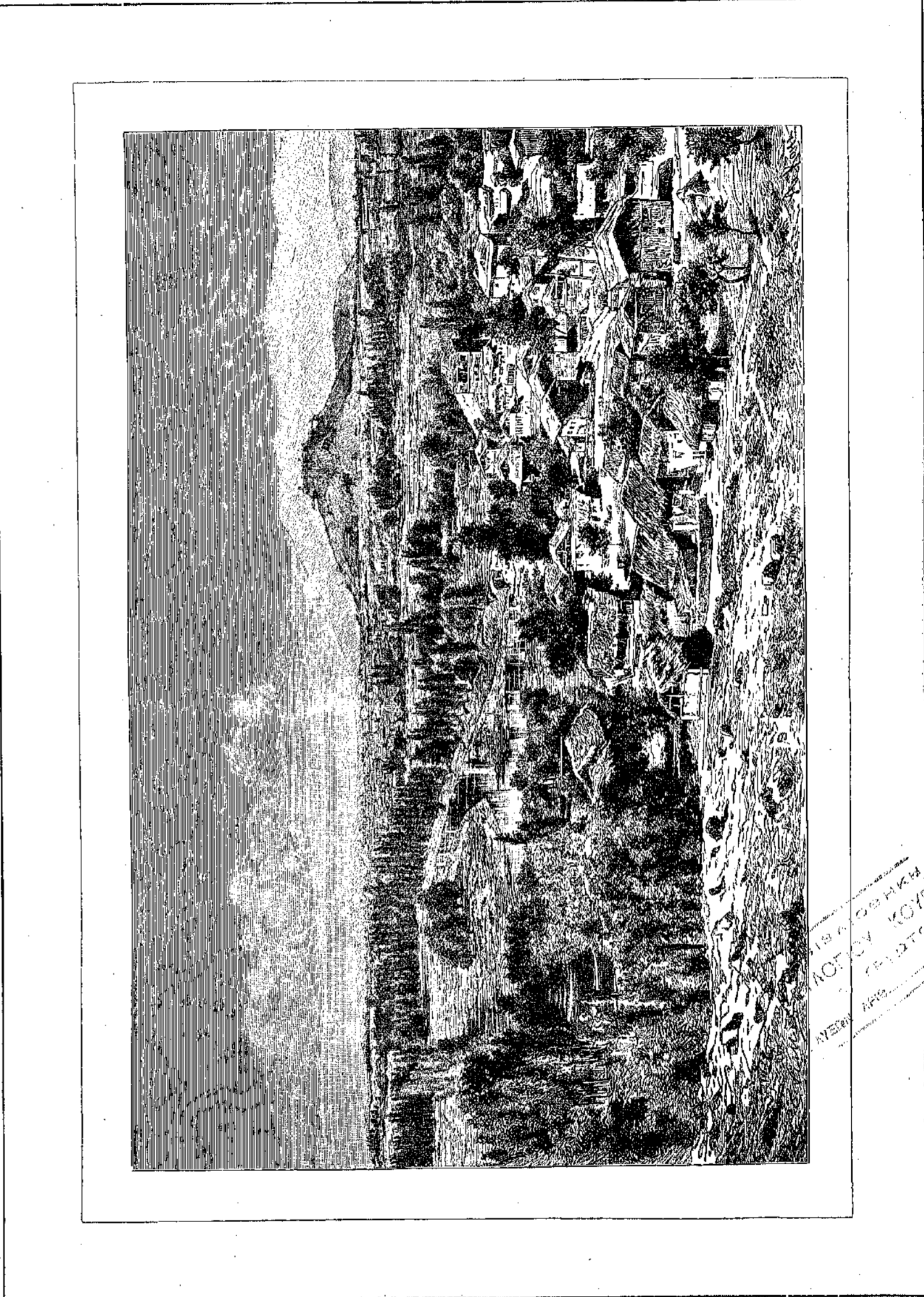

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

(Μετ' εικόνας, έρα σελ. 392.)

ΠΑΝΤΕΣ θαλαίας παρατήρησεν έν ταις μεσημβριναις χώραις μικράς ανωμαλίας· έπιχωματώσεις προσηρμοσμένες είτε εις δοκούς είτε και εις τούς τοίχους των οικιών. 'Εκ πρώτης όψεως ήδύνατο να εκλάβη τις ταύτας ως κηλίδα ή μικρούς σαρούς χωμάτων μείναντας έκαι κατά τύχην ή άφελέντας συνεπειά άμελείας των ύπερητών· εάν όμως έξετάσθω έπιμελέστερον τās έπιχωματώσεις ταύτας· θά είδη ότι αύται είναι φοβερά, έν οι άρχιτέκτονες άνήκουσιν εις την τάξιν ήμιανοπέτρων έντόμων, τών σφηκων. Αί στρογγύλαι ύπαί των φολεών τούτων είναι αι θυρίδες αι χρησιμεύουσαι ως έξοδοι εις τή άναπτυχθέντα έντομα, τή όποια ένεργήσαντα έν ιδιαιτέρη έκαστον κυψέλη τήν μεταμόρφωσιν αυτών αποβάλλουσι τέλος τή περιχύματα της χρυσαλλίδος και εύθυμα και ζωηρά έξέρχονται της ειρκτής των ύπαι απολαύσεσιν της ζωής και τού φωτός.

'Ας παρακολουθήσωμεν την έργασίαν μιας των μοναχοσων τούτων σφηκων. Τό έντομον τούτο διμοιάζει μεγάλην μέλισσαν μίταν· αι πτέρυγες αύτου χρώματος ίσοειδούς είναι στυλινώσταται· ή κοιλία του χωρίζεται από τού θώρακος διά στενωτάτης ζώνης· οι κάτωθεν κρίκοι της κοιλίας είναι έρωθροί. Αί γνάθοι αύτου κατέρχονται παρά τή άρρην ως είδος άρπακτικού και είναι έλωσ δυσανάλογοι προς τή μέγεθος τού όλου σώματος. Τό έντομον τούτο είναι κεντροσφόνον ήμισυπτερον έν των διπλοπτεριων, άνηκον εις τή γένος των Εύμελιων ή μοναχοσων λεγομένων σφηκων. Τό θήλυ φροντίζει περί της κατασκευής της φωλεάς· προς τούτο εκλέγει πρώτον θέσιν ή σφή έποικακρύνεται πάλιν. Μετ' άλλων έκάνεργεται φέρουσα μετ' έαυτης μικράν σφαιραν πηλού, κατασκευασθέντος διά των γνάθων έξ άμμου λεπτής και αιέλου. Τό σφαιρίδιον τούτο κολλά ή σφή έπιτηδεύει έπί τού τοίχου, και εϊτα άπέργεται να φέρη νέαν πηλού προσθήκη. Είς διάστημα ήμισυων τινών φαίνεται όλόκληρος έξόγκωσις, άποτελεσθεϊσα έκ της προσθήκης των σφαιριδίων. Την φωλεάν ταύτην ή σφή περιβάλλει διά μικρών στρογγύλων όπών, έν έκάστη άντιστοιχεί προς όμοιδή κυψέλην, σύμμετρον έσωτερικώς και έξωσων τή τοιχώματα λαϊότατα. 'Ο άριθμός

Η ΤΡΟΠΗ ΣΦΙΝΑΓΑΡ.

156 051111
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝ
 ΜΕΣΟΝ ΕΡΜΟΥ
 ΑΝΕΘ. ΑΡΧ. ΠΑΝΔΟΥΡΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 19. LEIPZIG.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικόν μετά εικόνας εκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ
τῇ 1113 καὶ 1527 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτησία προληπτικῆς φράγᾳ 40 (= μάρκα 22 = βεβόλια 14).
Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἑκαστον στίχον φοίνικ. 50.

ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΗΣ 1113 ΜΑΙΟΥ.

ΒΗΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ· κ. Κλεόντης Γ. Ζώνος. ΠΕΡΑΙΩΤΕΣ· κ. Αλέξ. Ν. Μαλιετόπουλος.
ΚΡΕΚΤΡΑ· κ. Νικ. Σ. Μιχαήλ. ΖΑΧΥΤΩΟΣ· κ. Ν. Παπαδόπουλος. ΒΥΛΟΣ·
ΚΕΦΑΛΑΙΑ· κ. Νικ. Κουκιάδης. ΣΤΡΩΣ· κ. Ν. Σουκιάδης.
ΠΑΤΡΑΙ· κ. Πασαγιάνης Χαϊβής. ΣΤΡΩΣ· κ. Ν. Σουκιάδης.
ΑΔΕΛΦΑΝΔΡΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ ΑΠΙΓΗΤΟΣ· κ. Πέτρος Σαράντης, Βιβλιοπω-
λεὺς "Ὁ Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπαδῆς, βιβλιοπώλης. ΦΙΛΗ-
ΠΟΥΘΙΑΣ· κ. Πάριος Τσούρας, ὑπάτος. ΣΥΓΓΡΗ· κ. Δεσπότης καὶ
Σα. καὶ κ. Φρ. Σαβίνας. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· κ. Σ. Γρίσας, βιβλιοπώλης. ΑΔΡΙΑ-
ΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Κωνσ. Κωνσταντίνου. ΣΕΡΡΑΙ· κ. Κ. Χρόνης. ΚΑΘΑΛΑ· κ. Α.
Α. Γ. Κούζης καὶ Στ. ΜΥΤΙΛΗΝΗ· κ. Σπυρίδων Γκουρτζιώτης. ΠΕΡΟΥΣΙΑΤΑ·
Ἀθῆναι, Ἀναστάσιος Ἀλεξανδρίδης. ΣΑΜΟΣ· κ. Σταματῆς, ἑφορός τῆς Σαμοῦ.
Βελιγράδι, Βελιγράδι. ΚΡΗΤΗ· κ. Χρ. Χριστοφόρου. ΑΔΙΣΣΟΣ· κ. Κ. Λαυράς, ἱατρός.
ΠΡΑΓΑ· κ. Απ. Σκουρδάρης. ΡΩΔΟΣ· κ. Μ. Μαλλιοπούλης.
ΒΙΑΝΝΑ· κ. Γ. Β. Λάππας. ΤΕΝΕΔΟΣ· κ. Κ. Κωνσταντίνου. ΔΕΛΦΕΣΙΑ
καὶ ΔΕΛΦΕΣΙΟΣ Κόσμος· κ. Π. Δ. Παπαδόπουλος. ΑΔΡΝΑΡ· κ. Ἰωάννης Περίδης.

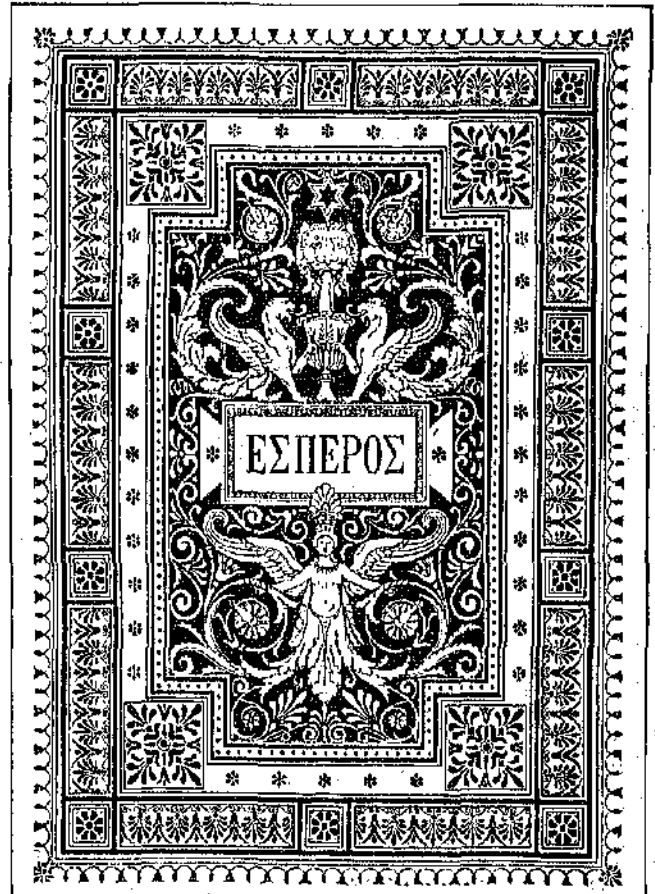
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστέλης Α. Βουκίωφ. ΙΒΡΑΙΑ· κ. Ἰωάννης
Α. Βουκίωφ. ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΕΑΝ· κ. Τζέλιμ. Παπαδόπουλος. ΚΟΥΡΑΒΙΑ,
ΠΗΚΤΟΝ, ΚΑΡΑΚΑΑ καὶ ΚΡΑΙΟΒΑΝ· κ. Νικόλαος Καραβίας. ΚΑΛΑΦΑ-
ΤΙΟΝ· κ. Νικ. Κουκιάδης. ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ· κ. Εἰθίμ. Πεταλάς. ΓΑΛΑΖΙΟΝ·
κ. Ἀχιλλεὺς Α. Βουκίωφ.
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Μάνος, ἱατρός. ΜΟΥΣΑ· κ. Γρηγ. Γ. Ρουσό-
πουλος. ΟΔΗΣΣΟΣ· κ. Γ. Κομποθέκης. ΤΑΙΓΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπου-
λος. ΡΟΥΣΤΟΥΒΙΟΝ· κ. Στέφ. Λοβέρδης. ΓΕΣΚ· κ. Π. Α. Ἀβιάτης. ΝΙΚΟΛΑΙΒΩ·
κ. Θεόδωρος Λυκαρόπουλος. ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ· κ. Νικ. Κ. Μουσοῦρης. ΞΕΜΑ-
ΠΑΙΟΝ· κ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντίνου. ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ· κ. Α. Καρδούνης. ΠΟΤΙΟΝ·
κ. Βερνίκης Ν. Κορηλιάδης.
ΠΑΡΙΣΙΟΙ· κ. Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος.
ΜΑΔΣΑΛΙΑ· κ. Π. Ἐκιντόγλου.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Σ. Παπαντωνόπουλος. ΛΙΒΕΡΠΟΛ· κ. Γ. Θ. Σκριντς.
ΡΟΥΣΣΟΥΚΙΟΝ Βουλγαρία· κ. Στάβρος Χριστοφορίδης.
ΤΕΡΕΒΙΣΤ· κ. Π. Πετρόπουλος. ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ· κ. Ἰωάν. Κ. Σκουρδάρης.
ΝΒΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μιχαήλ, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα δὲν ἐσοτήθησαν ὀριστικῶς ἐπιστάσεις, οἱ
δουλομένοι ὀφείνται νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς
ἐτησίαι συνδρομῆς, ἀποτινόμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν
(ΕΙΣΤΗΝ-STRASSE No. 19) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκία ταχυδρο-
μικὰ γραφεῖα, τῆς διεύθυνσεως τοῦ Ἑσπεροῦ συνηνεγησῆς περὶ τούτου
μετὰ τῆς ἑνικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Τὸ φύλ-
λον ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τιμῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ΕΙΣΤΗΝ-STRASSE No. 19. LEIPZIG.

ΟΥΑΛΤΕΡΟΥ ΒΕΣΑΝΤ.
H
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.
Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ
ἐκ
Ε. Μ. Α.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1885.
Τὸ ἑκατὸν τούτων μυθιστόρημα ἐβ-
ρηται παρὰ τῷ κ. Σπ. Κουκουλίωφ, βι-
βλιοπώλῃ.

M. MINGHETTI.
Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ ἡ τούτων
ἐπέμβασις εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης
καὶ τῆς διακίσεως.
Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ
καὶ εἰσαγωγή
Γ. Μιχουλιου
διδάκτορος τῆς Νομικῆς.
ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ
W. DRUGULIN
1885.
Ἐβρηται παρὰ τῆς τυπογραφείᾳ
W. Druschlik
ἐν Λειψίᾳ, καὶ τιμᾶται φράγκων 5.

ΤΟ ΠΕΡΙΚΑΛΥΜΜΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

Ἐκαστον τῶν κομψῶν τούτων καὶ ἐπιγρύσων περικαλυμμάτων
τιμᾶται μαρκῶν 5 (ἤτοι φράγκων 6.25) καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον
ταχυδρομικοῦ τέλους.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τινὲς τῶν Κυρίων συνδρο-
μητῶν ἠμέλησαν νὰ ἐμβάσωσι τὸ τίμημα τῶν παραγγελθέντων περικαλυμ-
μάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου προέκυψεν ἐπαισιβητὴ ζημία, ἡ Διεύθυνσις ἐλαβε
τὸ γενικὸν μέτρον νὰ μὴ ἀποστέλλῃ τοῦ λοιποῦ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει
περικάλυμμα ἄνευ τῆς προκαταβολῆς τοῦ τιμήματος αὐτοῦ.

ΑΓΝΗΣ ΣΜΙΘ

ΒΛΕΜΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

Τριαντά ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ Ὑκειᾳ — Πρῶται ἐντυπώσεις ἐν Ἀθήναις
— Ἐν Ἀθήναις — Τὸ Σόδιον καὶ ὁ Ἰμμητός — Ὁ Μαραθῶν καὶ
ἡ Ἀθήνα — Ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου καὶ ἡ Ἀκροκόρινθος — Αἱ Μικῆναι
καὶ ἡ Ἀργολικὴ πεδιάς — Ἐν Σπάρτῃ — Παρὰ τὸν Ταύγετον — Ἐπὶ
τῆς Ἰθάκης — Τὸ Πάσσα ἐν μονῇ — Ἀπὸ τῆς μονῆς εἰς Κρένη — Ἐν
Ὀλυμπίᾳ — Ἀπὸ Ὀλυμπίας εἰς Μέγα Σπήλαιον — Ἐκδρομὴ εἰς τὴν
Στόγα — Ἑλληνικὴ φιλοφιλία — Δυσγέραια — Θύελλα ἐπὶ τοῦ Παρ-
νασσοῦ — Ἀπὸ τοῦ Πarnaσσοῦ εἰς Κέρκυραν — Ἡ γλῶσσα καὶ ὁ χα-
ρακτήρ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων — Τρόπος τοῦ περιπαθεῖν ἐν Συρία καὶ
ἐν Ἑλλάδι.

Μετάφρασις I. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥ.

Τὸ παρὸν βιβλίον, ἐκ 16 τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μεγάλου 8^{ου}
συνγκείμενον, καὶ περιέχον πολλὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας καὶ χάρτην τῆς
Ἑλλάδος, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντα, ἐξεδόθη κομψῶς καὶ
πολυτελῶς δεδεμένον.
Τιμὴ φράγκων 7.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ.

Συντάκτης· Δρ. I. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 19.

Καρτοπωλεὺς· Β. ΣΠΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνω, Φραγκοφόντρη καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.